

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก
เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์”

DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM TITLE “A MIRACLE’S LOVE STORY”

นาย ปรีดี ศรีเจริญ
Mr. PREEDEE SRICHAROEN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71479
วัน,เดือน,ปี - 9 พ.ศ. 2550

b.....

i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขา ภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติกเรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์”

DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM TITLE “A MIRACLE’S LOVE STORY”

นาย ปรีดี ศรีเจริญ

Mr. PREEDEE SRICHAROEN

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่ 21 เม.ย. 2548

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์)

หัวหน้าภาควิชา.....

วันที่ 22 เม.ย. 48

(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

- ขอขอบพระคุณ คุณแม่ที่ให้คำปรึกษา และอนุเคราะห์ทางด้านงบประมาณ
- ขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์ และ คณะกรรมการการตรวจงานศิลปนิพนธ์ ภาควิชานิเทศศิลป์สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอทุกท่าน
- ขอขอบคุณเพื่อนๆ นักแสดงที่เสียสละเวลามาร่วมงานจนเสร็จสมบูรณ์
- ขอขอบคุณเพื่อนๆ นิเทศจาก19ทุกคนที่คอยช่วยเหลือมาตลอดจนภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์
- ขอขอบคุณ คุณชมพู่ แซ่ตั้ง เจ้าของร้าน GOOD MORNING COFFEE ที่อนุเคราะห์สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ และอำนวยความสะดวกในการทำงาน
- และสุดท้ายขอขอบคุณความคิดพลาดทั้งหมดที่เกิดขึ้นมาในระหว่างการถ่ายทำ ที่เป็นประสบการณ์ให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และพัฒนาต่อไป

นาย ปรีดี ศรีเจริญ

1 เมษายน 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อก

กิตติกรรมประกาศ..... ข

สารบัญ.....ค

สารบัญภาพประกอบช

บทที่ 1

บทนำ 1

1.1 เบื้องหลังความเป็นมา 1

1.2 ลักษณะของโครงการ 1

1.3 ขอบเขตโครงการ 2

1.4 เป้าหมายหลักของโครงการ 2

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย 2

1.6 แหล่งข้อมูลเบื้องต้น..... 3

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 3

บทที่ 2

ค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ..... 4

2.1 ภาพยนตร์โรแมนติก..... 4

2.2 การแบ่งโครงเรื่องในภาพยนตร์โรแมนติก 5

2.2.1 แก่นของเรื่อง 5

2.2.2 การปูพื้น..... 5

2.2.3 เหตุการณ์กระตุ้น 6

2.2.4 ความยุ่งยาก 6

2.2.5 การค้นพบ 6

2.2.6 จุดวิกฤต 7

2.2.7 การคลี่คลายเรื่อง..... 7

2.3 บทภาพยนตร์ขนาดสั้น 8

2.4 ข้อมูลตัวละคร..... 9

บทที่ 3

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

3.1 กำหนดประเด็นในการนำเสนอ	10
3.2 เนื้อเรื่องและทิศทางของเรื่อง	11
3.3 การค้นคว้าข้อมูลและการสร้างมิติให้ตัวละคร	11
3.4 รายละเอียดของเนื้อเรื่อง	12
3.5 การขึ้นเสนอบท	13
3.6 การวิเคราะห์ตัวละคร	14
3.7 โครงเรื่อง (SCENARIO)	16
บทภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์”	18

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

4.1 การกำหนดขั้นตอนการถ่ายทำ	40
4.2 การควบคุมความต่อเนื่อง	40
4.3 การกำกับภาพ	40
บทภาพยนตร์สำหรับถ่ายทำเรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์”	41
บทภาพ (STORY BOARD)	79
4.4 การกำกับภาพยนตร์	87
การคัดเลือกนักแสดง	87
นักแสดงหลัก	88
สถานที่ในการถ่ายทำ	92
4.5 เอกสารแยกย่อยบทก่อนการถ่ายทำ (SCRIPT BREAKDOWN)	96
4.6 ใบนัดหมายเวลานักแสดง และทีมงาน (CALL SHEET)	101

บทที่ 5

กระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์

5.1 การกำกับการแสดง	106
5.2 กำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์.....	106
5.3 สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์.....	106
เอกสารรายงานการถ่ายทำ (DAILY PRODUCTION REPORT)	107

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

6.1 แนวคิดหลักในการตัดต่อ.....	113
6.2 อุปกรณ์และเทคนิคในการลำดับภาพ	113
การตัดแบบหยาบ (ROUGH CUT).....	114
การตัดต่อแบบละเอียด (FINE CUT)	114
6.3 การตัดต่อเสียงและการวางเพลงประกอบ	115
6.4 งบประมาณการถ่ายทำ.....	116

บทที่ 7

บทสรุปและประเมินผล

7.1 วิเคราะห์ปัญหาในการถ่ายทำภาพยนตร์	117
7.1.1 การเขียนบท	117
7.1.2 การคัดเลือกตัวนักแสดง.....	117
7.1.3 สถานที่ถ่ายทำ.....	118
7.1.4 ทีมงาน	118
7.1.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	118
7.1.6 ปัญหาสภาพแวดล้อมและภูมิอากาศ.....	118
7.1.7 งบประมาณ	119
7.1.8 ปัญหาอื่นๆ	119

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 ข้อเสนอแนะ 119

7.3 สรุปการประเมินผล 120

บรรณานุกรม 121

ประวัติผู้เขียน 122

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

บทภาพ (STORY BOARD)..... 79

นักแสดงหลัก..... 88

สถานที่ในการถ่ายทำ..... 92

ตัวอย่างการแต่งสีภาพ..... 114

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

-การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น แนวรักโรแมนติก เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์”

1.1 เบื้องหลังความเป็นมา

มีใครหลายคนบอกไว้ว่า ความรักคือปาฏิหาริย์ ความรักคือชะตาที่ฟ้าลิขิตมาแล้ว บางคนเชื่อและเฝ้าหวังว่าปาฏิหาริย์นั้นจะเกิดขึ้นกับตนสักวัน หรือบางคนก็ขัดเคืองให้ความรักของตนนั้นเป็นปาฏิหาริย์เพื่อที่จะได้รู้สึกว่าคุณค่ามีค่ามากยิ่งขึ้น แต่ว่าแท้จริงแล้วนั้นความรักนั้นเป็นเพียงสิ่งที่คนเราพยายามสร้างมันขึ้นมาด้วยการที่มนุษย์นั้นเป็นสัตว์สังคมจึงต้องอยู่เป็นกลุ่ม ต้องการมีเพื่อน และต้องการมีคู่ การกระทำ ความผูกพัน และสิ่งที่คน2คนนั้นมีให้กัน ได้เรียนรู้กันและกันต่างหากที่ทำให้เกิดความรักขึ้นมา...

ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นแรงบันดาลใจให้ผมอยากสร้างภาพยนตร์โรแมนติกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่เกิดขึ้นจากปาฏิหาริย์ หรือที่แท้จริงแล้วเป็นความพยายามของชายคนหนึ่ง

1.2 ลักษณะของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 3.1 การกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นแนวโรแมนติก 1 เรื่อง
- 3.2 ถ่ายทำด้วยกล้อง DV Pro
- 3.3 ความยาว 15 นาที

1.4 เป้าหมายหลักของโครงการ

ศึกษาและถ่ายทำภาพยนตร์โรแมนติก ให้เป็นไปตามแนวทางตามข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์โรแมนติกที่ได้ศึกษามาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ องค์ประกอบของภาพยนตร์โรแมนติก ไม่ว่าจะเป็นการคิดค้นตัวละครที่น่าสนใจ เหตุการณ์กระตุ้น จุดหักเหภายในเรื่อง และบทสรุปของเรื่องที่มีผลต่ออารมณ์ของคนดู และเพื่อฝึกทักษะ ความรู้ต่างๆทางภาพยนตร์ที่ได้ศึกษามา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเขียนบท การถ่ายภาพ การกำกับการแสดง การตัดต่อ แล้วนำมาใช้ในการสร้างผลงานภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.5.1 ค้นหาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ

- ลักษณะของภาพยนตร์แนวโรแมนติก
- การกำกับภาพยนตร์แนวโรแมนติก
- ข้อมูลและลักษณะนิสัยของตัวละคร
- ค้นหาและตรวจสอบสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์
- ศึกษาการตัดต่อภาพยนตร์แนวโรแมนติก

1.5.2 ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

- วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะนิสัยของตัวละคร
- เขียนบทภาพยนตร์และปรับปรุงบทภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์

1.5.3 ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

- วางแผนการถ่ายทำ
- คัดเลือกและซ้อมนักแสดง

1.5.4 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

1.5.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

- ตัดต่อภาพยนตร์
- ตัดต่อเสียง วางดนตรีประกอบ
- ปรับปรุงการตัดต่อภาพและเสียงอย่างละเอียดอีกครั้ง

1.6 แหล่งข้อมูลเบื้องต้น

1.6.1 แนวทางจากภาพยนตร์เรื่อง IL MARE

1.6.2 แนวทางจากภาพยนตร์เรื่อง SERENDIPITY

1.6.3 แนวทางจากภาพยนตร์เรื่อง FAKE

1.6.4 หนังสือ หาเหตุผลให้ความรัก

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผลงานภาพยนตร์แนวโรแมนติกเพื่อความบันเทิงในการรับชม 1 เรื่อง

1.7.2 ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอน และกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์

บทที่ 2

ค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ

2.1 ภาพยนตร์โรแมนติก¹

(Romantic Film)

ภาพยนตร์โรแมนติก หรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเป็นเรื่องของความรัก ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องรักใคร่ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมและยุคสมัยต่างๆ ที่ผู้สร้างจินตนาการขึ้นมา เรื่องของความรักในลักษณะนี้จะไม่อิงเรื่องจริงทั้งหมดเพียงแต่นำเอาเรื่องความรักประเด็นเดียวเท่านั้นเป็นแกนนำ แล้วใส่จินตนาการโดยสร้างความรักนั้นให้ยิ่งใหญ่กว่าความเป็นจริง เพื่อปล่อยให้ผู้ชมภาพยนตร์ประเภทนี้ปล่อยให้อารมณ์ ประสบการณ์และความปรารถนาของตนล่องลอยไปตามกระแสของเรื่องราวต่างๆ

นับตั้งแต่เริ่มต้นจวบจนปัจจุบัน ภาพยนตร์เป็นเครื่องสนองความปรารถนาของผู้คน ความปรารถนาดังกล่าวอาจจะอยู่ใกล้กับชีวิตจริงจนแทบจะเอื้อมมือถึงหรือไม่ก็อาจจะไม่เคยนึกถึงเลยว่าจะมีเรื่องราวแบบนี้เกิดขึ้นมาก่อน ในบรรดาภาพยนตร์ต่างๆ ที่มีอยู่นั้นมีอยู่แนวทางหนึ่งที่มีความสามารถในการสนองความต้องการในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์ในด้านของความรัก และละเอียดอ่อนของอารมณ์ในด้านลึก ภาพยนตร์แนวนี้ได้แก่ ภาพยนตร์โรแมนติก หรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักของมนุษย์นั่นเอง

เมื่อพิจารณาถึงภาพยนตร์ที่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของผู้ชมและสามารถที่จะนำพาผู้ชมให้เข้าถึงเนื้อหาของภาพยนตร์ได้อย่างดีนั้นมักจะเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ถึงขนาดที่ว่าภาพยนตร์ในแนวอื่นยังมีการสอดใส่เนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับความรักของตัวละครเข้าไปที่จะช่วยให้ผู้ชมรู้สึกเข้าถึงอารมณ์ คล้อยตามและเข้าใจในตัวละครมากขึ้นนั่นเอง

ดังนั้นภาพยนตร์แนวนี้ จึงจัดได้ว่ามีความสำคัญและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นมองในลักษณะของความเป็นสื่อ พัฒนาการจิตวิทยามวลชน สภาพแวดล้อมของสังคมและความเป็นอยู่ของมนุษย์

¹ กาญจนา แก้วเทพ . ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี, คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , ปี พ.ศ.2540

2.2 การแบ่งโครงเรื่องในภาพยนตร์โรแมนติก²

2.2.1 แก่นของเรื่อง

แก่นของเรื่อง (Theme) หรือแนวคิด (Concept) นั้น หมายถึง จุดหมาย ความคิด สิ่งที่ผู้สร้างเรื่องราวต้องการให้ผู้รับ แนวคิดเป็นตัวแสดงให้เห็นว่าเรื่องดังกล่าวต้องการพูดถึงอะไร หรือต้องการพิสูจน์อะไรให้เห็น ในภาพยนตร์ต้องมีแนวคิดอย่างใดอย่างหนึ่งให้ผู้ชมได้รับ

ในภาพยนตร์แนวโรแมนติกนั้น แน่นอนว่าจะต้องมีแก่นของเรื่องเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก แต่ในความรักนั้นจะบอกออกมาในแง่ใด เพราะเนื่องจากความรักเป็นนามธรรมที่สามารถจะพูดออกมาในรูปแบบใดก็ได้

หากเราจะมองว่าจริงๆ แล้วนั้นแก่นเรื่องของภาพยนตร์ประเภทนี้จริงๆ แล้วก็คือความรักนั่นเอง เป็นคำกล่าวที่ถูกต้องหากแต่เพียงว่าความรักนั้นเป็นสิ่งที่สามารถเป็นอะไรได้มากมายโดยที่สิ่งเหล่านี้เองเป็นแก่นเรื่องที่แท้จริงของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ

2.2.2 การปูพื้น

เมื่อหนังเรื่องต้นขึ้นผู้ชมนั้นยังไม่รู้เลยว่า หนังเรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร ตัวละครเป็นใคร ตัวละครแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันมากเพียงใด ตกอยู่ในสภาวะแบบใด มีความคิดความอ่านเป็นอย่างไร ต้องการอะไร มีอะไรเป็นแรงผลักดัน สิ่งเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องให้ผู้ชมได้รับรู้ในตอนต้นเรื่อง

ในส่วนนี้จะมรูปแบบที่ไม่แน่นอน แต่มักจะมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สามารถบอกแก่ผู้ชมได้ว่าภาพยนตร์ที่กำลังดูอยู่เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรักไม่ว่าจะเป็น สภาพชีวิตประจำวันของตัวละคร อุปนิสัยของตัวละคร ปัญหาของตัวละคร หรือแม้กระทั่งความใฝ่ฝันของตัวละคร

ส่วนมากนั้นมักจะปูพื้นตัวละครให้ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปทำให้ชีวิตของตัวละครไม่สมบูรณ์ แล้วตัวละครก็ต้องแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา โดยปรกติทั่วไปนั้นคนเราก็มักจะมีความใฝ่ฝันกันอยู่ทุกคน และความใฝ่ฝันนั้นก็มีความใฝ่ฝันที่จะมีชีวิตที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ การกระทำของตัวละครก็เป็นการบอกว่าตัวเองนั้นอยากจะมีชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นอยากจะมีชีวิตคู่ที่มีความสุขจึงตัดสินใจจะกระทำการอะไรบางอย่างในเรื่องเพื่อให้ความใฝ่ฝันนั้นเป็นจริง

² กาญจนา แก้วเทพ . ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี ,หน้า 152

2.2.3 เหตุการณ์กระตุ้น

คือสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นแรงผลักดันหันเหหรือรบกวนสถานการณ์ที่ได้เป็นมาตอนต้นเรื่องอันเป็นผลให้เกิดความปั่นป่วน และตัวละครประสบปัญหาที่จะต้องแก้ไข โดยทั่วไปแล้วภาพยนตร์ประเภทนี้มักจะกล่าวถึงตัวละครเพียงไม่กี่ตัวทำให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นมักจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วมักมีความสำคัญเพียงในวงแคบ กล่าวคือมีผลกระทบกับชีวิตคนเพียงแค่สองถึงสามคนเท่านั้น แล้วเหตุการณ์กระตุ้นมักจะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตต่อไปของตัวละคร ซึ่งจะให้เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างความสัมพันธ์ของตัวละคร ประเด็นที่น่าสนใจก็คือเหตุการณ์กระตุ้นนั้นสามารถเป็นอะไรก็ได้ที่สามารถก่อให้เกิดความขัดแย้งดังที่กล่าวมาข้างต้น

เช่น ภาพยนตร์แนวนี้ การเปรียบเทียบมักจะเป็นทางออกที่ได้ผลมากที่สุดวิธีหนึ่งในการดำเนินเรื่อง เนื่องจากการที่มีตัวละครเพียงไม่กี่ตัวเท่านั้นทำให้สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นถึงแม้ว่าจะดูเป็นเรื่องที่เล็กน้อยแต่ก็ทำให้กลายเป็นเรื่องราวยิ่งใหญ่โตพอที่จะทำให้ชีวิตของตัวละครตัวนั้นๆสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้

2.2.4 ความยุ่งยาก

แรงผลักดันใหม่ต่อจากเหตุการณ์กระตุ้น ซึ่งก็คือความยุ่งยากจุดแรก ความยุ่งยากที่นำมาในเรื่อง มีผลต่อทิศทางในการดำเนินเรื่อง ซึ่งสามารถทำให้โครงเรื่องมีความน่าสนใจ และเกิดความน่าติดตาม โดยใช้ความยุ่งยากให้ทยอยเข้ามาเรื่อยๆ เพื่อที่จะให้มีการดำเนินเรื่องที่เข้มข้นขึ้น ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในประเด็นก่อนหน้านี้ ในเรื่องของตัวละครที่อยู่ในเรื่องราวมียิ่งไม่กี่ตัวทำให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์กระตุ้น หรือความยุ่งยากนั้นหากมองดูแล้วเป็นเรื่องที่มีผลกระทบในวงแคบ แต่การนำเอาเหตุการณ์เหล่านี้มาทำให้กลายเป็นเรื่องใหญ่โตพอที่จะทำให้ความรักนั้นดูยิ่งใหญ่ และทำให้ผู้ชมคล้อยตามได้นั้น เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของภาพยนตร์ประเภทนี้เลยทีเดียว พล็อตเรื่องค่อนข้างที่จะธรรมดา หากแต่เป็นเรื่องราวความรักที่จะไม่ค่อยธรรมดาก็นำมาซึ่งความน่าสนใจได้เป็นอย่างดีทีเดียว

2.2.5 การค้นพบ

ตัวละครในเรื่องนั้นจะต้องประสบกับภาวะที่เรียกว่า “การค้นพบ” ซึ่งจะหมายความว่า มีสิ่งใหม่ๆเปิดเผยให้ตัวละครรู้ และการค้นพบครั้งนี้มักจะมีผลให้ตัวละครต้องตัดสินใจที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อที่จะทำให้เรื่องดำเนินต่อไป ซึ่งโดยรวมแล้ว แยกออกได้เป็น 3 ประเภท เช่น การค้นพบบุคคล การค้นพบความจริง การค้นพบตัวเอง

2.2.6 จดวิฤต

จดวิฤตในภาพยนตร์แนวนี้มัน มักจะใช้เป็นช่วงที่ตัวละครต้องตัดสินใจ และมักจะมีการเปลี่ยนแปลงของตัวละครเกิดขึ้นในช่วงนี้ด้วย ตัวเองของเรื่องนั้นมันจะต้องเจอกับทางสองแพร่งที่จะต้องตัดสินใจเลือก และจะมีผลต่อชีวิตของตัวละครนั้นๆ

2.2.7 การคลี่คลายเรื่อง

ตอนลงท้ายของเรื่อง เป็นผลที่ได้รับจากปมปัญหาที่ผูกไว้ตั้งแต่ตอนต้นเรื่อง เพื่อให้สถานการณ์ในหนังกลับสู่สภาพปกติอีกครั้ง เพื่อเชื่อมโยงเรื่องราวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ และเพื่อลงเอยเรื่องให้จบลงอย่างสมเหตุสมผลทำให้ผู้ชมพอใจ

ในภาพยนตร์ประเภทนี้มีหลายต่อหลายเรื่องที่มีตอนลงท้ายของเรื่องที่เรากำลังจะคาดเดาได้ แต่ก็มียางเรื่องที่ยังอยู่ในแบบที่เราไม่เคยคาดคิด ในตรงจุดนี้เองที่ทำให้ผู้ชมถึงกับต้องหลั่งน้ำตาเนื่องจากได้ติดตามเหตุการณ์ทั้งหมดมาตลอด และหวังไว้ในใจว่าผลที่สุดแล้วเรื่องราวต่างๆคงจะคลี่คลายไปในทางที่ดี นั่นคือสิ่งที่ผู้ชมคาดว่าจะได้รับหากแต่เมื่อลงเอยในสิ่งที่ผู้ชมไม่เคยคาดคิดนั้นอาจจะทำให้ภาพยนตร์ที่ออกมานั้นทำร้ายจิตใจของผู้ชม

ซึ่งในประเด็นนี้นั้นเราอาจวิเคราะห์ให้ลึกลงไปอีกได้ว่า เรื่องราวที่ยังเอยนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ชมพอใจ แต่จริงๆแล้วนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ก็จะเป็นคำถามที่ย้อนกลับมาถามผู้ชมว่าแท้ที่จริงแล้วนั้นมนุษย์ต้องการที่จะได้ในสิ่งที่ตนรักมากจนกระทั่งไม่คิดถึงผู้อื่นเลย นั่นก็คือมนุษย์มีความเห็นแก่ตัวกันทั้งนั้น

จะเห็นได้ว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้เองที่ทำให้ภาพยนตร์ประเภทนี้มีเสน่ห์ของมัน สามารถที่จะดึงดูดอารมณ์ของผู้ชมให้คล้อยตามได้เป็นอย่างดี นับว่าเป็นภาพยนตร์ประเภทหนึ่งที่สามารถสร้างสรรค์สิ่งดีๆให้แก่ผู้ชมทั้งในด้านของความบันเทิง และแง่คิดที่สามารถที่จะให้จิตใจของผู้ชมได้ตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันในสังคม และก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน

2.3 บทภาพยนตร์ขนาดสั้น

ข้อกำหนดในการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

1. เรื่องทุกเรื่องต้องผูกมัด และดึงดูดความอยากรู้อยากเห็นของผู้ชม กระตุ้นให้ผู้ชมรู้สึกว่าได้เข้ามาอยู่ในเหตุการณ์และสถานการณ์นั้นๆ ในเรื่อง

2. เรื่องราวจะมีส่วนประกอบ 2 กลุ่ม คือ ตัวละคร และโครงเรื่อง

- ตัวละคร เราจำเป็นต้องรู้ว่า ตัวละครเป็นใคร อะไรเป็นจุดมุ่งหมายของตัวละครนั้น เพศอะไร อายุเท่าใด ชอบหรือเกลียดอะไร เพื่อให้เรื่องราวสนุกสนาน ตื่นตาตื่นใจก็ควรมีคู่ปรับ หรือตัวอุปสรรค

- โครงเรื่อง ควรมีเรื่องราวของความขัดแย้งเข้ามาเกี่ยวข้อง หรือมีอุปสรรคในหนทางที่มุ่งสู่จุดหมาย ในโครงเรื่องควรมีความหมายในแต่ละเหตุการณ์ ซึ่งในแต่ละเหตุการณ์เมื่อรวมกันเป็นเรื่องแล้ว จะสามารถนำพาตัวละครไปสู่จุดสูงสุด (Climax) ได้

3. ฉาก ฉากถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการเล่าเรื่อง ฉากแต่ละฉากควรมีผลทำให้โครงเรื่องสามารถดำเนินต่อไปข้างหน้าได้

4. คำพูด หรือบทสนทนา

- คำพูดต้องกระชับ และได้ใจความชัดเจน

- ใช้คำพูดที่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของตัวละคร

- คำพูดที่ตัวละครพูดนั้นจะต้องมีผลต่อการดำเนินเรื่อง

2.4 ข้อมูลตัวละคร

ด้านข้อมูลของตัวละครนั้นข้าพเจ้าได้ออกหาข้อมูล จากการไปสัมภาษณ์นักเขียนตัวจริง ที่ชื่อ “ปูปรง” ซึ่งเป็นผู้เขียนหนังสือชื่อ “หาเหตุผลให้ความรัก”² โดยเป็นหนังสือเกี่ยวกับการรวบรวมประสบการณ์เรื่องความรักในแง่มุมต่างๆ ซึ่งตรงกับลักษณะอาชีพของตัวละครในเรื่องของข้าพเจ้ามาก โดยข้อมูลนั้นข้าพเจ้าเริ่มเก็บตั้งแต่ ชีวิตส่วนตัว ลักษณะนิสัย วิธีและขั้นตอนการทำงานของตัวนักเขียน แรงบันดาลใจในการเขียนเรื่องต่างๆ รวมไปถึงประสบการณ์ด้านความรักที่มีผลต่อเรื่องของข้าพเจ้าในแง่มุมต่างๆ

ซึ่งจากที่ข้าพเจ้าได้สัมภาษณ์ถึงลักษณะการทำงานของนักเขียนจากคุณ ปูปรงมาแล้ว พอที่จะสรุปความเกี่ยวกับลักษณะการทำงานของอาชีพนักเขียนได้ดังนี้

การทำงานของนักเขียนนั้น จะเกิดจากการที่นักเขียนคนนั้นๆต้องการที่จะนำเสนอแนวความคิดอะไรต่อคนอ่าน เช่นคุณปูปรงนั้นมีประสบการณ์ทางด้านความรักที่หลากหลายตั้งแต่วัยเรียนจนถึงวัยทำงาน และมีข้อคิดต่างๆซึ่งได้เรียนรู้มาจากชีวิตจริงของตน เธอจึงอยากที่จะนำประสบการณ์เหล่านั้นถ่ายทอดสู่คนอื่นต่อไป และเมื่อได้แนวความคิดมาแล้วก็ต้องตีความออกมาเป็นเรื่องราวอย่างชัดเจน และจะต้องผ่านการประชุมทางด้านการคิดกับทางทีมงานคนอื่นๆในทีมก่อน จากนั้นก็จะผ่านไปถึงบรรณาธิการเป็นคนพิจารณาเป็นคนสุดท้าย อีกทั้งเรื่องของรูปเล่มและสไตล์ของหนังสือที่จะออกมานั้นตัวนักเขียนเองก็มีส่วนในการเลือกด้วยเช่นกัน

² ปูปรง . หาเหตุผลให้ความรัก . สำนักพิมพ์ไฮไหม , ปี พ.ศ. 2547

บทที่ 3

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

ในการผลิตภาพยนตร์เรื่องหนึ่งนั้นสิ่งสำคัญที่สุดในการเริ่มต้นคือ การเขียนบท สิ่งที่เกิดขึ้นในบทภาพยนตร์เรื่องหนึ่งนั้น คือ สิ่งที่อยู่กับต้องการจะนำเสนอต่อคนดู เรื่องราวในบทภาพยนตร์นั้นเปรียบเสมือนจุดหมายปลายทางที่เราต้องเดินทางไป เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเราต้องผ่านกระบวนการในการเขียนบทภาพยนตร์ก่อน เพื่อให้ได้มาซึ่งภาพยนตร์ที่สมบูรณ์และน่าสนใจมากที่สุด

ในบทภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์” นั้น ข้าพเจ้าได้เริ่มจากการที่ต้องการนำเสนอแนวคิดที่ว่า “รักคืออะไร” และเริ่มสร้างเหตุการณ์พร้อมกับออกหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครต่างๆ ในเรื่อง และเก็บเป็นข้อมูลมาเรื่อยๆ แล้วจึงค่อยคัดเลือกในส่วนที่ดีและน่าสนใจที่สุดมารวบรวมเขียนขึ้นเป็นบทภาพยนตร์ พร้อมทั้งเริ่มพัฒนาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดประเด็นในการนำเสนอ

จุดเริ่มต้นของการเขียนบทภาพยนตร์ก็คือ การค้นคว้าในสิ่งที่เราสนใจและต้องการจะนำเสนอต่อคนดู เพราะถ้าเริ่มค้นหาจากสิ่งที่เราสนใจโดยตรงแล้วนั้น การทำงานในขั้นตอนต่อไปก็จะง่ายขึ้น เพราะถ้าเรานำเสนอเรื่องราวที่ตัวเราเองไม่ได้มีความสนใจอย่างแท้จริงนั้น การทำงานก็จะขาดแรงจูงใจ และเราจะไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวนั้นๆออกมาให้สมบูรณ์ได้

ในภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์” ประเด็นที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอเริ่มจากการที่มีคำถามเกิดขึ้นมาในใจว่า ความรักคืออะไร บ้างก็ว่าความรักคือปาฏิหาริย์ หรือพรหมลิขิต และบ้างก็ว่าความรักเกิดจากการกระทำ ข้าพเจ้าจึงนำสองความคิดนี้มารวมกัน และสรุปว่าตกลงแล้วรักคือปาฏิหาริย์ หรือการกระทำกันแน่ โดยถ่ายทอดเรื่องราวทั้งหมดโดยผ่านตัวละครหลักที่ชื่อ “มินา” โดยการที่ตัวละครหลักนั้นจะต้องมีพัฒนาการทางด้านความคิด และเกิดการเปลี่ยนแปลงในตอนจบ

3.2 เนื้อเรื่องและทิศทางของเรื่อง

การกำหนดเรื่องราวและตัวละครนั้น ต้องน่าสนใจ และมีความทันสมัย โดยผู้เรื่องจากประเด็นหลักของเรื่อง บวกกับเรื่องราวที่เรามีความสนใจและถนัด เพื่อที่จะได้มาซึ่งภาพยนตร์ที่น่าสนใจ และมีความน่าเชื่อถืออยู่ในนั้น ซึ่งถ้าดำเนินการด้วยวิธีนี้แล้วเมื่อเกิดปัญหาขึ้นระหว่างการเขียนบท หรือการถ่ายทำเราก็จะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และตรงตามจุด

ในบทภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องรัก..ปาฏิหาริย์” นั้นข้าพเจ้าได้กำหนดเรื่องขึ้นมาง่ายๆ คือ ตัวเอกนั้นผิดหวังจากความรักและความหวังสุดท้ายของเธอคือการปล่อยลูกโป่งเสี่ยงโชคออกไป และจึงเกิดเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับความรักตามมา ข้าพเจ้าจึงกำหนดทิศทางเหตุการณ์ของเรื่องในตอนแรกให้ไปในทางบวก และต่อมาคือผิดหวังเกิดการหักมุมขึ้นช่วงนี้ทิศทางของเรื่องจะไปในทางลบลงเรื่อยๆ และเมื่อผ่านช่วงคลี่คลายปัญหาของตัวเอกได้ข้าพเจ้าก็จะค่อยมาเปลี่ยนทิศทางของเรื่องไปในทางดีขึ้น

3.3 การค้นคว้าข้อมูล และการสร้างมิติให้ตัวละคร

หากเราได้เนื้อเรื่องคร่าวๆแล้วขั้นตอนต่อไปก็คือ การทำเรื่องราวให้น่าสนใจและน่าเชื่อถือ ซึ่งทั้งหมดนั้นก็เกิดขึ้นได้จากการค้นหาข้อมูลเฉพาะของตัวละครนั้นๆ เช่น บุคลิกภายนอก บุคลิกภายใน ลักษณะนิสัยส่วนตัว เพราะสิ่งเหล่านี้ในตัวละครแต่ละตัวก็จะแตกต่างกันออกไป และก็จะเชื่อมโยงไปถึงการวิธีการแก้ปัญหาของตัวละครนั้นๆด้วย อีกทั้งยังต้องให้เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่เรากำหนดไว้ด้วย

การกำหนดตัวละครและสร้างมิติให้กับตัวละครในเรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์” นั้น ข้าพเจ้าได้กำหนดอาชีพ งานอดิเรก และลักษณะนิสัยของตัวละครก่อน โดยการนำข้อมูลต่างๆที่หามาได้มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดความสมจริง และมีความน่าเชื่อถือ เช่น การออกสัมภาษณ์นักเขียน การเขียนกระทู้ลงในอินเทอร์เน็ตเพื่อดูความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ที่มีต่อตัวละครตัวนี้ และปรับปรุงรายละเอียดทั้งหมดให้ยึดอยู่ในหลักความเป็นจริง

หลังจากที่ได้บุคลิกของตัวละครแล้วนั้นจึงนำมาปรับให้เข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มมิติให้กับตัวละคร เช่น ตัวเอกนั้นนอกหักและผิดหวังกับเรื่องงานมา และด้วยความที่เป็นนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับความรักในหนังสือจึงมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องปาฏิหาริย์ และพรหมลิขิต เธอจึงได้ปล่อยลูกโป่งเสี่ยงโชคออกไปเพื่อหวังว่าคนที่เก็บได้และติดต่อมานั้นจะเป็นคู่แท้ของตน

3.4 รายละเอียดของเนื้อเรื่อง

เมื่อได้โครงเรื่องและตัวละครทั้งหมดครบแล้ว จึงถึงขั้นตอนที่จะต้องเจาะรายละเอียดของเนื้อเรื่อง เช่นกำหนดวันเวลา สถานที่ที่จะเกิดขึ้นในเรื่อง รวมไปถึงจนถึงบทพูดของตัวละคร ทั้งนี้ต้องเหมาะสมและตรงตามความหมายที่เราต้องการจะสื่อออกมาให้คนดูรับรู้ถึงประเด็นในเรื่องด้วย และลักษณะทั้งหมดนี้อาจจะบ่งบอกถึงลักษณะนิสัยปลึกย่อยของตัวละครอีกด้วย

ข้าพเจ้าได้เริ่มกำหนดรายละเอียดของเรื่องให้ชัดเจน และแน่นอนขึ้นหลังจากผ่านขั้นตอนในขั้นต้นทั้งหมด โดยกำหนดความรู้สึกรักของตัวละคร และอารมณ์ที่จะเกิดขึ้นในแต่ละฉากด้วย ทั้งนี้จะต้องสัมพันธ์กับ เวลา สถานที่ และลักษณะนิสัยของตัวละครอีกด้วย

3.5 การยื่นเสนอบท

-โครงเรื่องย่อ (SYNOPSIS)

มีนาหญิงสาวที่เชื่อในปาฏิหาริย์ และต้องการพบคนที่ใช่ในชีวิตเธอ เธอจึงเสี่ยงโดยเขียนจดหมายผ่านทางลูกโป่ง และวันหนึ่งตุลย์ก็เข้ามาในชีวิตเธอ แต่เมื่อทั้งสองคนรักกันมีนากลับได้รู้ว่าตุลย์นั้นไม่ใช่คนที่เก็บจดหมายของเธอได้ ความรักของทั้งคู่จึงได้จบลง แต่สุดท้ายปาฏิหาริย์นั่นเองที่ทำให้ทั้งคู่ได้มาพบกันอีกครั้ง

-ประเด็นของเรื่อง (THEME)

พรหมลิขิต และปาฏิหาริย์นั้นอาจเป็นเพียงสิ่งที่นำทางให้คนสองคนมาพบกันเท่านั้น แต่เป็นการกระทำที่คนสองคนทำให้กันต่างหาก

-ความขัดแย้ง (CONFLICT)

ความจริง และความรักที่ตุลย์มีให้กับเรื่องของชายในฝันที่เป็นปาฏิหาริย์ของมีนา ทำให้เธอต้องเลือกว่าอะไรที่เธอต้องการ

ปัญหาของการยื่นเสนอ

การยื่นเสนอบทครั้งแรกนั้นขาดการค้นคว้าหาข้อมูล บทภาพยนตร์จึงออกมาไม่ชัดเจน แต่ก็เป็นส่วนน้อย ในรายละเอียดปลีกย่อยจึงสามารถปรับโดยไม่ยากนัก และไม่กระทบถึงตัวบทหลักๆ

แนวทางการแก้ไข

หาข้อมูลมารองรับให้กับพฤติกรรมของตัวละคร และปรับรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้

3.6 การวิเคราะห์ตัวละคร

ชื่อ มีนา อายุ 24 ปี เพศ หญิง

ลักษณะทางกายภาพ ขาว ผมสีน้ำตาลเข้ม ตาสีน้ำตาลเข้ม รูปร่างสมส่วน

ลักษณะชีวิตภายนอก

มีนาเป็นนักเขียนนิยายส่งสำนักพิมพ์ เป็นคนเงียบๆ ไม่ค่อยพูดค่อยจานัก เธออยู่ตัวคนเดียว ตั้งแต่วินาทีที่แม่เธอเสียชีวิต มีนาเป็นคนไม่มีเพื่อนฝูง วันๆเธอเอาแต่นั่งเขียนนิยายของเธอตามลำพัง

ลักษณะชีวิตภายใน

เป็นคนเก็บตัว ชอบที่จะอยู่คนเดียว เป็นคนมองโลกในแง่ดี แต่ว่าเมื่อเธอโดนปัญหาต่างๆทับถมเข้ามาในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นด้านความรักที่ไม่สมหวัง การงานของเธอที่ส่งบทไปให้สำนักพิมพ์ก็ถูกตีกลับมาให้แก้ไข เธอจึงเริ่มมองโลกในแง่ร้าย และหวังว่าปาฏิหาริย์นั้นจะเป็นที่พึ่งเดียวของเธอให้เธอได้เจอกับคนดีๆ

ความต้องการของตัวละคร

มีนาต้องการคนที่เป็นที่พึ่งให้เธอได้ คอยปรึกษาเรื่องต่างๆ คอยรับฟังปัญหาของเธอ คอยเป็นกำลังใจให้เธอ และเธอเชื่อว่าต้องมีคนที่โลกกำหนดมาให้เป็นคนคนนั้นที่เธอต้องการ

ความขัดแย้งและอุปสรรคของตัวละคร

มีนาเชื่อในปาฏิหาริย์ และหวังว่าตุลย์คือปาฏิหาริย์ของเธอ แต่แล้วก็ต้องมาผิดหวังเมื่อได้รู้ว่าตุลย์นั้นหลอกตน

พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร

เมื่อแรกมีนาเชื่อว่าความรัก และเรื่องคู่แท้นั้นเป็นสิ่งที่ฟ้ากำหนดมาแล้ว และเธอเชื่อว่าตุลย์เป็นปาฏิหาริย์สำหรับเธอ แต่เมื่อได้รู้ความจริงในสิ่งที่ตุลย์ทำให้เธอ เธอจึงเกิดเปลี่ยนความคิดและเชื่อในการกระทำของตุลย์มากกว่าปาฏิหาริย์เหล่านั้น

ชื่อ ตุลย์ อายุ 23 ปี เพศ ชาย

ลักษณะทางกายภาพ ขาว สูง ผมสีน้ำตาลเข้ม ตาสีดำ ผิวพื้หน้าดี รูปร่างสมส่วน

ลักษณะชีวิตภายนอก

ตุลย์เป็นช่างภาพอิสระ เป็นคนกระตือรือร้น ร่าเริง เป็นคนมีอารมณ์ขัน ชอบที่จะตระเวนไปถ่ายรูปตามที่ต่างๆ

ลักษณะชีวิตภายใน

เป็นคนที่มีความมุ่งมั่น และความพยายามสูง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆ แต่ขาดความกล้าแสดงออก เขาไม่กล้าที่จะเข้าไปทักทายมีนาก่อนที่ตัวเขานั้นชอบมีนามาก ได้แต่คอยติดตามเฝ้ามองเธออยู่ห่างๆตลอดเวลา

ความต้องการของตัวละคร

ตุลย์นั้นชอบมีนามาก เขาต้องการที่จะคบหาและพูดคุยกับเธอแต่ด้วยความที่เขาไม่กล้า เขาจึงได้แต่ติดตามเธอเรื่อยมา และเมื่อเขามีโอกาสได้คบหากับเธอ เขาก็คอยเป็นที่ปรึกษา คอยเป็นเพื่อน และเขาก็ต้องการที่จะทำทุกอย่างให้เธอเท่าที่เขาจะให้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 โครงเรื่อง (SCENARIO)

เปิดตัวละครมินา แสดงถึงปัญหาที่เธอกำลังมีอยู่

-มินาเดินกลับจากที่สำนักพิมพ์กำลังจะไปห้องระหว่างทางเธอได้คิดถึงเรื่องที่ถูกรบกวนเรื่องงาน

-มินากลับมาถึงห้องก็คิดถึงเรื่องคนรักเก่าที่เพิ่งแยกทางกันไป

จุดเริ่มเรื่องราวทั้งหมด จากความเชื่อเรื่องปาฏิหาริย์ของมินา

-มินาเขียนจดหมายไปกับลูกโป่งหวังพึ่งปาฏิหาริย์เพื่อที่จะหารักแท้

ตุลย์พบมินาและเกิดเรื่องบังเอิญมากมาย

-ตุลย์นัดมินาไปเจอในฐานะคนเก็บลูกโป่งได้

-ทั้งคู่คุยกัน แล้วมินาเพิ่งรู้ว่าตุลย์เป็นคนที่เคยเจอมาแล้วในเน็ต

ความก้าวหน้าในงานของมินา หลังพบกับตุลย์

-มินาและตุลย์ไปเที่ยวด้วยกัน ทั้งคู่แต่งงานกันดู

-มินากลับห้องและเขียนงานไปส่งสำนักพิมพ์วันรุ่งขึ้น

แสดงความสัมพันธ์ของมินากับตุลย์ และความบังเอิญที่ทำให้มินาเชื่อว่าตุลย์เป็นปาฏิหาริย์ของเธอ

-ตุลย์และมินาไปร้านหนังสือด้วยกันต่างคนต่างทำงานของตน ตุลย์ให้มินายืมปากกาแต่ปากกานั้นเคยเป็นของที่มินาทำหายไว้เมื่อนานมาแล้ว

ความก้าวหน้าในงานของมินา

-มินาได้รับข้อเสนอให้เขียนหนังสือรวมเล่มจาก บ.ก.

แสดงความสัมพันธ์ของมินากับตุลย์ และความบังเอิญที่ทำให้มินาเชื่อว่าตุลย์เป็นปาฏิหาริย์ของเธอ

-ตุลย์ซื้อของขวัญมาให้มินาโดยที่ไม่รู้มาก่อนว่าเป็นวันเกิดมินา

เกิดปมปัญหาในเรื่อง

- มีนาได้รับโทรศัพท์แล้วไปพบกับคนที่เก็บลูกโป่งได้จริงๆ
- มีนากลับมาเจอกับตุลย์ที่รออยู่น้ำตึกทั้งคู่ทะเลาะกัน และมีนาตัดสินใจแยกทางกับตุลย์

Climax ที่ทำให้มีนารู้เรื่องราวทั้งหมด

- มีนากลับมาที่ห้องพบล่องที่มีรูปภาพของเธอมามากมายอยู่ในนั้น เธอจึงเพิ่งรู้ว่าตุลย์นั้นแอบตามเธอมานานแล้ว แต่ก็สายเกินไปแล้วเพราะเธอไม่เจอเขาอีก

บทสรุปของเรื่อง

- มีนา นำเรื่องทั้งหมดมาเขียนเป็นหนังสือแล้วส่งสำนักพิมพ์
- ที่สำนักพิมพ์มีนาเห็นรูปที่จะขึ้นหน้าปกของตน เป็นรูปตัวเองที่ตุลย์เคยถ่ายไว้ จึงถาม บ.ก.และวิ่งออกตามหาตุลย์
- ตุลย์เพิ่งออกมาจากห้องน้ำเห็นต้นฉบับของมีนาก็ถาม บ.ก. แล้วจึงออกวิ่งตามมีนาไป
- ทั้งคู่พบกันอีกครั้งที่ลานในสวนกลางเมือง

71479

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์
Screenplay

“เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์”

Scene1 ตัวคนเดียว / ภายนอก / เย็น / ริมถนน

มีนาเดินอยู่ริมถนนที่มีผู้คนมากมาย เธอเดินไปชนชายคนหนึ่งเข้า แล้วเอกสารในมือเธอก็หล่นลงกับพื้น เธอก้มลงเก็บเอกสารนั้น

Flashback / ภายใน / บ่าย / ห้อง บ.ก. ที่สำนักพิมพ์

บ.ก.

“คุณเขียนเรื่องความรัก โรแมนติก แต่เรื่องของคุณมันไม่มีความ-
-โรแมนติกเลย ยังไงก็ช่วยแก้ไขใหม่อีกทีนะ”

มีนาก้มหน้านั่งฟัง บ.ก. ตีเรื่องที่เธอเขียนมาส่ง ด้วยสีหน้าเศร้าหมอง เธอพูดอะไร ไม่ออกได้แต่นั่งนิ่ง

บ.ก.

“ผมให้โอกาสคุณกลับไปแก้ไขอีกครั้งนะ คุณก็รู้ว่านี่มันเป็นครั้งที่สามแล้ว ที่ผมให้คุณแก้เรื่องนี้เสีย”

/ ภายนอก / เย็น / ริมถนน (ต่อเนื่อง)

มีนาอ่านเอกสารที่ตนหยิบขึ้นมานั้นถึงลงถึงขยะข้างทางและเดินก้มหน้าต่อไป

/ ภายใน / หัวค่ำ / ห้องมีนา (ต่อเนื่อง)

มีนาเปิดประตูห้องเข้ามา เธอเปิดไฟ เมื่อแสงสว่างขึ้น สภาพภายในห้องนั้นเต็มไปด้วยกระดาษมากมาย ห้องห้องของเธอรกมาก เธอเดินมาวางกระเป๋าที่โซฟา และนั่งลงที่พื้นพร้อมกับปิดเศษกระดาษที่พื้นออก และหยิบรูปถ่ายใบหนึ่งขึ้นมาเป็นรูปของเธอและชายคนหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Flashback / ภายนอก / บ่าย / สวนสนุก

มีนาและคนรักเก่าของเธอ กำลังถ่ายรูปคู่กันที่สวนสนุกด้วยใบหน้าของทั้งสองที่กำลังมีความสุข แต่เมื่อถ่ายเสร็จมีหญิงสาวคนหนึ่งเดินเข้ามาหาเธอและคนรักของเธอ แล้วหญิงคนนั้นก็พูดขึ้นว่า

หญิงสาว

“มาร์ช!!! มากับเพื่อนหรือ เพื่อนหรือ???”

มีนาทำหน้าง และยืนนิ่งมองดูสายตาของหญิงสาวคนนั้นที่มองมาทางเธออย่างดูแคลน

มาร์ช

“เออ...คือผม...”

มีนาไม่พูดอะไรออกไป เธอได้แต่มองหน้าชายคนนั้นอย่างทั้งโกรธเคือง และงงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เธอหันหลังเดินจากทั้งสองคนนั้นไป

/ ภายใน / หัวค่ำ / ห้องมีนา (ต่อเนื่อง)

มีนานั่งมองรูปนั้นที่เป็นรูปสุดท้ายที่เธอถ่ายที่สวนสนุกกับคนรักเก่าของเธอ พร้อมกับน้ำตาที่เริ่มจะไหลรินออกอย่างช้าๆ เธอปลดน้ำตาแล้วลุกขึ้นเดินไปปฏิบัติบนข้างฝา เธอเอาปากกาจิ๋ววันที่ 13 มีนาคม ซึ่งวันอื่นๆก่อนหน้านี้ก็ถูกขีดไปหมดแล้ว

Scene2 หัวฟิ่งปาฏิหาริย์ / ภายใน / เช้า / ห้องของมีนา

มีนานั่งเขียนนั่งเขียนข้อความบางอย่างลงบนลูกโป่งสีเหลืองอยู่ริมหน้าต่างในห้องของเธอเอง บนลูกโป่งนั้นมีข้อความว่า

“คุณเชื่อเรื่องปาฏิหาริย์ไหม... ฉันเชื่อว่า ลูกโป่งใบ

นี้ และตัวคุณคือปาฏิหาริย์ของฉัน ถ้าคุณเชื่อเหมือน

ฉัน กรุณาติดต่อกลับ 01-367-5683”

เมื่อเธอเขียนมันเสร็จ แล้วเธอก็ปล่อยมันลอยออกไปตามลมทางหน้าต่างห้องของเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

/ ภายใน / กลางคืน / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

ขณะที่มินานั่งเขียนเรื่องสั้นของเธออยู่นั้น เธอก็มองกังวลกับมือถือที่ยังคงไม่มีใครโทรเข้ามาหาเธอ

/ ภายนอก / บ่าย / สวนสาธารณะ (ต่อเนื่อง)

มินานั่งเขียนเรื่องของเธอยู่เช่นเคย เธอหยิบโทรศัพท์มือถือของเธอขึ้นมามอง แต่ก็ยังไม่มีความหวังของคนที่โทรกลับมาหาเธอเช่นเคย

/ ภายใน / กลางคืน / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

มินานั่งอยู่บนเตียงกำลังจะเข้านอน เธอทำหน้าที่เบื่อน่ายและหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมาดูก็ยังเหมือนเช่นเคยไม่มีใครโทรเข้ามา เธอวางโทรศัพท์ลงข้างเตียง และเอื้อมมือไปปิดไฟเพื่อที่จะเข้านอน เมื่อไฟดับลง ทันใดนั้นเสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้นมา เธอรีบเปิดไฟและหยิบโทรศัพท์ขึ้นมารับอย่างลุกลี้ลุกลน เมื่อรู้ว่าเป็นเบอร์ของ บ.ก. สีหน้าของเธอจึงเศร้าลง

มินา

“...สวัสดีค่ะ”

บ.ก.

“มินาหรือ...เรื่องที่ผมให้คุณไปแก่นะถึงไหนแล้ว นั่นมันใกล้ถึงกำหนดตีพิมพ์แล้วนะ”

มินา

“...ค่ะ”

บ.ก.

“ถ้าต้นฉบับคุณส่งมาไม่ทันล่ะก็ ผมจะระงับคอดัมน์ของคุณในเดือนนี้แล้วเอาเรื่องของคนอื่นลงแทนคุณแล้วนะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีนา

“เอ่อ...ค่ะๆ กำลังแก้อยู่ค่ะ ฉันจะพยายามส่งให้ทันนะคะ”

บ.ก.วางหูลงมีนาเอาโทรศัพท์ออกจากหูแล้วยังคงมีสีหน้าที่เบื่อหน่าย เธอวางโทรศัพท์ลงแล้วเอื้อมมือไปปิดไฟเพื่อที่จะเข้านอน แต่ทันใดนั้นเองก็มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นอีกครั้งหนึ่ง มีนาหยิบมือถือของเธอขึ้นมารับทั้งๆที่ไฟยังไม่เปิด

มีนา

“ค่ะ.....”

มีนายังคงนึกว่าเป็น บ.ก. โทรมาอีกครั้งเธอจึงไม่ตื่นเต้นที่จะรับโทรศัพท์แล้ว แต่เสียงที่ตอบกลับมานั้นกลับไม่ใช่เสียงของ บ.ก. อย่างที่เธอคิด

“คุณคือคนที่ปล่อยลูกโป่งมาใช่ไหม...ครับ”

มีนาเอาโทรศัพท์ออกจากหู เธอทำหน้าตกใจ แล้วเธอก็ค่อยๆยกหูมาฟังอีกครั้งหนึ่ง

“ฮัลโหล...ฮัลโหล...”

มีนา

“ค่ะ...ค่ะ ใ้ห้ค่ะ”

มีนาตกใจมาก เธอไม่คิดว่าจะมีใครติดต่อกลับมาแล้ว แต่แล้วในที่สุดเขาก็มา

Scene3บรรพบุรุษ / ภายนอก / สาย / ร้านกาแฟ

มีนาขึ้นรถคอยคนที่เธอนัดอยู่ห่างจากร้านที่เธอนัดเขาไม่ไกลนัก เธอรอเฝ้ามองการมาของเขา ในที่สุดเขาก็มา ชายหนุ่มวัยไล่เลี่ยกับเธอ เขาสูง ขาว ใส่เสื้อสีแดง และสะพายกล้องถ่ายรูปเขามายืนมองซ้ายมองขวา และแล้วเธอก็ตัดสินใจเดินเข้าไปหาเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีนา
“...สวัสดิ์ค่ะ”

มีนายื่นมือเข้าไปสะกิดเขาข้างหลัง และชายคนนั้นก็หันมาหาเธอ

มีนา
“คุณ...ตุลย์ใช่ไหมคะ”

ชายคนนั้นเอานิ้วชี้มาที่เธอแล้วพูดขึ้นว่า

ตุลย์
“...มีนา”

ทั้งสองยืนมองหน้ากันสักพัก ยังไม่มีใครกล้าที่จะพูดออกมา แล้วตุลย์ก็เป็นฝ่ายพูดออกมาก่อน
ว่า

ตุลย์
“ผมว่าเราไปนั่งคุยกันในร้านใหม่ครับ ตรงนี้เริ่มร้อนแล้ว”

มีนาตอบรับโดยการพยักหน้า แล้วทั้งคู่ก็เดินเข้าไปในร้านด้วยกัน ตุลย์ผลักประตูให้มีนาเข้าไป
ก่อน เธอหันไปยิ้มให้เขา

/ ภายใน / สาย / ในร้านกาแฟ (ต่อเนื่อง)

เมื่อทั้งคู่นั่งลงและตั้งเครื่องดื่ม ตุลย์เป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนาก่อน

ตุลย์
“เอ่อ...ปรกติคุณชอบมานั่งร้านนี้หรือครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มินา

“ก็มาข้างละ มันเป็นร้านเจียบๆ ฉันไม่ค่อยชอบที่ที่คนพลุก
พล่านมากนักนะละ”

ตุลย์

“แล้วทำไมคุณถึงเขียนข้อความบนลูกโป่งนั้นขึ้นมาล่ะครับ”

มินาก็ไม่รู้ว่าจะตอบกับตุลย์ยังไงเธอเจียบสั๊กพักและตอบออกมาว่า

มินา

“ก็แค่อยากรู้ว่า ปาฏิหาริย์มีจริงหรือเปล่าก็แค่นั้นเอง”

ตุลย์

“แล้วมันจะพิสูจน์อะไรได้ละ กับแค่ลูกโป่งใบนี้”

มินาทำหน้าคิดอีกครั้งเธอมองออกไปนอกหน้าต่างสั๊กพัก แล้วเธอหันหน้ากลับมาตอบตุลย์ว่า

มินา

“ฉันก็แค่อยากได้เพื่อนคุยสักคน คนที่จะสามารถเป็นที่
ปรึกษาปัญหาต่างๆ ได้แค่นั้นเอง ที่จริงแล้วลูกโป่งมันก็แค่
เป็นสื่อกลางแค่นั้นเอง จริงๆ แล้วฉันอยากให้มันเป็นสิ่ง
กำหนด มากกว่า ลมเป็นสิ่งธรรมชาติที่ไม่สามารถจับต้องได้
และเราก็ไม่รู้ว่ามันจะพัดพาไปทางไหน มันเป็นสิ่งที่เรา
กำหนดไม่ได้”

ตุลย์นั่งมองหน้ามินาตาไม่กระพริบ เขารู้สึกแปลกใจกับการกระทำของหญิงสาวคนนี้ มินาก็ได้
แต่ก้มหน้าด้วยความเขินอาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุลย์

“แล้วทำไมคุณ ไม่ลองติดต่อคนทางอื่นบ้างล่ะ อย่างสมัยนี้เขา
ก็หาเพื่อนทางเน็ตกันนะ คุณไม่ลองบ้างเหรอ”

มีนา

“หิ...ฉันก็เคยลองเข้าไปเล่นบ้างแล้วแต่ไม่เคยมีใครเลยที่ดูจริง
ใจสักคน จะมีก็เกือบๆนะ”

ตุลย์

“เกือบๆ?”

ตุลย์ทำสีหน้าหงาย สงสัยในสิ่งที่มีนาพูด

มีนา

“ก็มีเคยคุยอยู่คนนึงอะนะ เมื่อหลายปีมาแล้ว ที่คุยแล้วรู้สึกว้า
เขารู้จัก แล้วก็รู้ใจเรามากๆ แต่อยู่ๆเขาก็หายไปเลย ตั้งแต่นั้น
ฉันเลยไม่ได้เข้าไปเล่นอีกเลย”

ตุลย์

“ผมก็เคยเซทอยู่บ้างเหมือนกัน”

มีนา

“คุณใช้ชื่ออะไรล่ะ...???”

ตุลย์ทำหน้าคิดอยู่สักครู่หนึ่งแล้วตอบออกมาว่า

ตุลย์

“...left_man แต่ว่าไม่ได้เล่นมานานแล้วล่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีนาทำหน้าตกใจ เธอมองหน้าตุลย์อย่างไม่ละสายตา จนตุลย์ถามขึ้นว่า

ตุลย์

“เป็นอะไรครับ มีอะไรเหรอ...”

มีนายังคงจ้องมองใบหน้าของตุลย์อยู่ จนตุลย์เอามือปิดผ่านไปตามหน้ามีนา เธอจึงสะดุ้งขึ้นแล้วพูดขึ้นว่า

มีนา

“L-E-F-T-M-A-N เหรอ”

ตุลย์พยักหน้าตอบรับอีกครั้ง มีนาก็ยิ้มแล้วก้มหน้าไปมา แล้วพูดขึ้นว่า

มีนา

“ขึ้น...girl001...G-I-R-L-0-0-1”

ตุลย์ทำหน้าตกใจ แล้วก็ยิ้มกึ่งหัวเราะออกมา ทั้งคู่ก็นั่งมองกัน แล้วหัวเราะอย่างมีความสุข

Scene4 นัดครั้งแรก / ภายนอก / บ่าย / สวนสาธารณะ

ตุลย์ และมีนาเดินอยู่ในสวนสาธารณะ

ตุลย์

“คุณชอบเขียนบันทึกเสมอเลยเหรอ”

มีนาพยักหน้าที่มีแต่รอยยิ้มรับ

ตุลย์

“ผมก็ชอบบันทึกเหตุการณ์เหมือนกัน แต่บันทึกด้วยภาพนะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุลย์ยกกล้องขึ้นมำถ่ายรูปมินา มินายื่นสมุดของตนให้ตุลย์อ่าน

/ ภายนอก / เย็น / หน้าตึกของมินา (ต่อเนื่อง)

ตุลย์เดินมาส่งมินา ทั้งคู่ยืนมองหน้ากันแล้วยิ้ม สักพักทั้งคู่ก็หัวเราะออกมา แล้วตุลย์ก็พูดขึ้นว่า

ตุลย์

“บังเอิญจังนะครับที่ได้เจอกันอีก”

มินาพยักหน้ารับ ใบหน้าของเธอยังคงมีรอยยิ้มปรากฏอยู่

มินา

“...อืม ล้างรูปแล้วเอารูปมาให้ดูบ้างนะ”

ตุลย์

“งั้นผมไปก่อนนะ แล้วผมจะรออ่านคอลัมน์ของคุณนะ”

ตุลย์โบกมือลาแล้วหันหลังเดินจากไป เขาหันกลับมามองมินาแล้วทั้งคู่ก็ต่างหัวเราะออกมา แล้วตุลย์ก็เดินจากไป

/ ภายใน / เย็น / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

มินากลับเข้าห้องมาด้วยใบหน้าที่เปี่ยมไปด้วยรอยยิ้มแห่งความสุข เธอเหลือบไปเห็นรูปคนรักเก่าของเธอกับเธอที่อยู่บนพื้น เธอหิมนั้นขึ้นมาแล้วฉีกมันออกถึงกลางและนำรูปคนรักเก่าของเธอทิ้งลงถังขยะ และเอาส่วนที่เป็นรูปเธอมาใส่ไว้ในกรอบรูปอันเดิมแทน แล้วเดินไปหน้าคอมแล้วเปิดเครื่องพิมพ์งานของเธอด้วยรอยยิ้ม

Scene 5 **สร้างงาน** / ภายใน / สาย / สำนักพิมพ์

มินานั่งอยู่หน้าโต๊ะบ.ก.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ.ก.

“อืม...งานคุณดีขึ้นเยอะนะ ดูมีชีวิตชีวาดี ไปได้แรงบันดาลใจจากไหนมาล่ะ”

มีนาไม่ตอบเธอได้แค่นึกและมองหน้าบ.ก.

Scene 6 ปากกาที่หายไป / ภายนอก / สาย / ร้านหนังสือ

ตุลย์เดินเลือกหนังสือ มีนาก็เช่นกัน ทั้งคู่มาที่โต๊ะและวางหนังสือลง มีนาหามินิยายและเรื่องสั้นต่าง ๆ มาดู ส่วนตุลย์นั้นก็หยิบหนังสือถ่ายภาพมาดูเช่นกัน เมื่อทั้งคู่นั่งลงตุลย์หยิบรูปมีนาที่เขาถ่ายเมื่อวันก่อนออกมาและยื่นให้มีนา เธอรับและดูมันแล้วยิ้ม หัวเราะ เมื่อตุลย์จึงมีนาเปิดกระเป๋าของตนแล้วทำท่าทางเหมือนจะหาอะไรสักอย่าง ตุลย์จึงถามขึ้นว่า

ตุลย์
“หาอะไรหรือ??”

มีนายังคงก้มหน้าหาของในกระเป๋าอยู่ เธอตอบตุลย์ว่า

มีนา
“ส่งสัยลืมเอาปากกามาละสิ”

ตุลย์
“จะเขียนอะไรหรือ...?”

มีนา

“ก็เวลารู้สึกดี ๆ หรือว่าได้เห็นอะไรใหม่ๆ ฉันก็จะชอบจดลงในสมุด เพื่อว่าจะเอามันไปใส่ในงานของฉันได้ไง”

ตุลย์

“เป็นนักเขียนก็ดีเหมือนกันนะ ได้ถ่ายทอดความรู้สึกต่างๆ ออกมาเป็นเรื่องราวให้คนอื่นรู้สึกได้”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีนา

“ก็คงเหมือนภาพถ่ายที่สามารถเก็บเหตุการณ์ต่างๆ ไว้เพื่อถ่าย
ทอดให้คนอื่นรับรู้ได้เหมือนกันมั้ง”

มีนาเงยบลงและหันหน้ามองไปทางอื่น ทั้งคู่เงียบไปสักพัก ตูลย์ก้มลงหยิบปากกาในกระเป๋า
ของเขาแล้วยื่นให้มีนา มีนาหันมามองตูลย์ แล้วพยักหน้ารับปากกามา เมื่อปากกาถูกส่งให้ถึงมือมีนา
ตัวมีนาเองทำหน้าตกใจอย่างประหลาด ตูลย์มองที่ใบหน้าของมีนาแล้วเอ่ยถามขึ้นว่า

ตูลย์

“มีอะไรเหรอ...?”

มีนาเงยหน้าขึ้นมามองที่หน้าของตูลย์แล้วพูดขึ้นว่า

มีนา

“ปากกาของคุณเหรอ...คุณไปได้มาจากไหนล่ะ?”

ตูลย์พยักหน้าตอบกลับ แล้วพูดขึ้นว่า

ตูลย์

“ก็ไม่ใช่เชิงหรอก ผมเก็บได้นะ ตอนนั้นผมไปถ่ายรูปที่ไหนสัก
แห่งแล้วไปเจอมานะ พอดีมันไม่มีเจ้าของ เห็นมันสวยดีเลย
เก็บมา ทำไมเหรอ”

มีนามองที่หน้าของตูลย์อย่างไม่กระพริบ ตูลย์เองก็ทำหน้างมเหมือนกัน มีนาพูดขึ้นว่า

มีนา

“ทำไมเรายู่ใกล้กันจัง”

ตูลย์เขยิบตัวออกไปจากมีนา ยกมือขึ้นมาแล้วพูดว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุลย์

“ป..ปาวนะผมไม่ได้ถือโอกาสนะ ค...คือ”

มีนา

“เปล่า...ไม่ใช่”

มีนาพูดขึ้นแล้วหุบปากกานั้นขึ้นมาดูเธอซึ่งให้ตุลย์ดูที่ค้ำปากกา ที่มีชื่อของเธออยู่ ตุลย์ตกใจ ทั้งคู่เงียบไปสักพักก่อนที่ตุลย์พูดขึ้นมาว่า

ตุลย์

“ผมไม่ได้โหมยของคุณมานะผมเจอมาจริงๆ ”

มีนา

“เปล่า ฉันไม่ได้บอกสักหน่อยว่าเธอโหมยมา ฉันลืมนั่นไว้
เองแหละ...นานมาแล้ว”

สีหน้าของมีนาเปลี่ยนไป หน้าเธอเศร้าลงทันทีทันใด แล้วเธอพูดต่อว่า

มีนา

“คนรักเก่าฉันให้ไว้นะ แต่ฉันดันลืมนั่นไว้”

ตุลย์มองมาที่มีนาอย่างไม่ละสายตาด้วยความเป็นห่วง เขาเอื้อมมือมาจะปลอบมีนาแต่เขาก็ชัก
มือกลับไป ก่อนที่มีนาจะพูดขึ้นว่า

มีนา

“แต่ฉันดีใจนะที่เธอเป็นคนเก็บมันได้ บังเอิญจัง...เลยทำให้รู้สึก
ว่าเราเคยอยู่ใกล้ๆกันมาก่อน...”

มีนายิ้มเหมือนฝันใจ แต่รอยยิ้มเธอก็ทำให้ตุลย์ยิ้มออกมาได้ และพูดออกมาว่า

ตุลย์

“นั่นสิ”

ทั้งคู่นั่งหัวเราะกันในร้านหนังสือจนคนอื่นหันมามองทั้งคู่จึงเงียบลงแต่ก็ยังหัวเราะกันอยู่
เงียบๆ

Scene 7 / เลื่อนชั้น / ภายใน / สาย / สำนักพิมพ์

บ.ก.เปิดงานของมินาอ่านดูเสร็จ ก็พูดกับเธอขึ้นว่า

บ.ก.

“นี่มินา คุณสนใจที่จะเขียนหนังสือของตัวเองบ้างไหม”

มินาทำหน้างงๆ กับคำพูดนั้น บ.ก.ยิ้มแล้วพยักหน้าให้เธอ มินามองหน้าบ.ก.แล้วยิ้มกลับ

/ ภายนอก / บ่าย / หน้าสถานีรถไฟ (ต่อเนื่อง)

มินายืนรอตุลย์อยู่ ลักפקตุลย์เดินมาอย่างเร่งรีบ ตุลย์หยิบของออกมาจากกระเป๋าของเขา มัน
เป็นสมุดบันทึกเล่มหนึ่งเขายื่นให้มินา

ตุลย์

“อะนี่...ผมซื้อมาฝาก เห็นว่าคุณชอบเขียนบันทึกแล้วพอดีเล่ม
นี้น่ารักดีเราเลยซื้อมาให้”

มินายิ้มพร้อมกับหยิบดูแล้วถามขึ้นว่า

มินา

“เนื่องในโอกาสอะไรเหรอ...ฉลองที่ฉันได้หนังสือของตัวเอง
เหรอ”

ตุลย์

“เปล่านี้...เห็นมันสวยดีเลยซื้อมาฝาก เมื่อไหร่จะได้เขียนหนังสือของตัวเองแล้วหรือ”

มีนายิ้มและพยักหน้าตอบรับตุลย์

มีนา

“ว่าแต่ไม่ได้ให้ในโอกาสอะไรแน่นะ”

ตุลย์มองหน้ามีนาสักพัก เขายิ้มแล้วพูดขึ้นว่า

ตุลย์

“อะๆ...สารภาพก็ได้ พอตีตอนเดินมา ผ่านร้านหนังสือ แล้วบังเอิญเดินไปชนชั้นหนังสือหน้าร้านลืมนะ แล้วสมุดเล่มนี้มันก็หล่นลงมา โอ้เราก็เห็นว่ามันสวยดีเลยซื้อมาฝาก”

มีนามองตาตุลย์แล้วพูดขึ้นว่า

มีนา

“ขอบคุณมาก ฉันจะนึกซะว่า มันเป็นของขวัญวันเกิดฉัน ก็แล้วกัน”

ตุลย์ทำหน้าสงสัย

ตุลย์

“วันเกิด...?”

มีนา

“ก็วันนี้เป็นวันเกิดฉันไง นึกว่าคุณรู้ซะอีก...แต่เมื่อไม่รู้ ก็ไม่ใช่ว่าไรฉันก็ขอบคุณสำหรับของขวัญก็แล้วกัน”

ตุลย์ยืนอีกครั้งตุลย์เอากล้องมาถ่ายภาพมินา รวมทั้งตั้งกล้องถ่ายรูปคู่กัน ทั้งสองคนเดินเล่นกันอย่างมีความสุข

/ ภายใน / เย็น / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

มินากลับมาในห้องแล้วเดินไปที่โซฟา เธอเอากอปรูปที่มีรูปเธออยู่คนเดียวครั้งที่แล้วออก แล้วนำรูปคู่ของเธอกับตุลย์ที่ได้มาจากตุลย์ใส่ลงไปแทน ขณะนั้นเองเสียงโทรศัพท์ของเธอก็ดังขึ้น

มินา

“สวัสดีค่ะ”

มินาเงิบไปสักพักหนึ่ง

มินา

“ค่ะ”

เธอเงิบเสียงลงแล้วฟังโทรศัพท์อย่างตั้งใจ

Scene 8 ความจริง / ภายใน / สาย / ร้านกาแฟ

ลูกโป่งสีเหลืองที่เบนแห่งไร่ซึ่งลม ของมินาถูกวางอยู่บนโต๊ะในร้านกาแฟ มินาเองนั่งอยู่กับชายแปลกหน้า โทรศัพท์ของเธอดังขึ้นในกระเป๋า เธอหยิบขึ้นมาเป็นเบอร์ที่ตุลย์ใช้โทรมาหาเธอบ่อยๆ น้ำตาไหลของเธอไหลออกมาบนใบหน้าอันนิ่งเฉย

/ ภายนอก / เย็น / หน้าตึกของมินา (ต่อเนื่อง)

มินาเดินกลับมาที่หน้าตึก เธอเห็นตุลย์นั่งรอเธออยู่หน้าตึก ตุลย์ยืนขึ้นแล้วเดินมาหามินา แล้วถามว่า

ตุลย์

“คุณไปไหนมา ทำไมโทรไปถึงไม่รับโทรศัพท์แล้ว...”

ตุลย์พูดไม่จบประโยคมีนาก็เดินผ่านเขาไป

ตุลย์

“มีนาคุณจะไปไหนนะ เอ...”

มีนาเดินไม่หยุด ตุลย์จึงวิ่งไปขวางหน้าเธอแล้วพูดขึ้นว่า

ตุลย์

“คุณเป็นอะไรไปนะ...”

มีนาจะเดินหนีออกไปแต่ตุลย์ก็ขวางไว้ มีนามองหน้าตุลย์แล้วหยิบลูกโป่งสีเหลืองใบนั้นขึ้นมาให้ตุลย์ดู ตุลย์ทำสีหน้าตกใจและเงยไปมีนามองหน้าตุลย์ แต่ตุลย์กลับหลบสายตาของมีนา มีนาหยุดพักหนึ่งแล้วเธอก็เดินขึ้นตึกไปอย่างไม่สนใจตุลย์ที่ยังคงยืนอยู่ที่เดิม

/ ภายใน / เย็น / ห้องของมีนา (ต่อเนื้อ)

มีนาเปิดประตูเข้าห้องมาเธอนั่งลงบนโซฟาแล้วร้องไห้โฮออกมา ขณะที่ตุลย์ยังยืนรอมีนาอยู่ข้างล่างก่อนที่เขาจะเดินจากไป มีนาเอื้อมมือไปหยิบกรอบรูปอันเดิมมาแล้วหยิบรูปคู่ของเธอกับตุลย์ออก

Scene9 ภาฏหาริย์ทั้งหมด/ ภายใน / บ่าย / สำนักพิมพ์

มีน่านำต้นฉบับมาส่งให้ บ.ก. เธอยื่นให้แล้วก็หันหลังจะกลับออกไป บ.ก.พูดขึ้นว่า

บ.ก.

“รักษาสภาพหน่อยนะ วันนี้ดูโทรมๆไป”

มีนาพยักหน้ารับคำพูด บ.ก.ยิ้มให้เธอแล้วเธอก็เดินออกไป

/ ภายใน / เย็น / ในห้องมีนา (ต่อเนื่อง)

มีนาเดินขึ้นมาหน้าห้อง เมื่อถึงหน้าห้องของเธอเธอพบของสีน้ำตาลของใหญ่ใบหนึ่งวางอยู่หน้าห้องของเธอ เธอหยิบขึ้นมาแล้วไขเข้าไปในห้อง เธอนั่งลงบนโซฟาและหยิบของนั้นขึ้นมาดู หน้าของเขียนไว้ว่า “ถ้าคุณเชื่อเรื่องปาฏิหาริย์...นี่คือปาฏิหาริย์ทั้งหมดที่ผมมี” เมื่อเธอเปิดออกดู ในนั้นเต็มไปด้วยภาพถ่ายของเธอตั้งแต่ตอนที่ยังไม่รู้จักกับตุลย์ จนถึงตอนที่ได้รู้จักกันแล้ว น้ำตาของเธอเริ่มไหลออกมา เธอพลิกดูข้างหลังรูปแต่ละรูปก็จะมีข้อความเขียนไว้ทั้งหมด

Flashback / ภายใน / สาย / ร้านอินเทอร์เน็ต

V.O. ตุลย์

“...ดูเธอเหงาๆอยากเข้าไปคุยกับเธอจัง...”

มีนาเดินอยู่ริมถนนเธอกำลังเดินเข้าร้านอินเทอร์เน็ต โดยมีตุลย์ยืนมองอยู่อีกฝั่งหนึ่งของถนน ตุลย์เดินตามเธอเข้าไปแล้วนั่งลงที่เครื่องข้างๆเขามองที่จอของเธอแล้วเข้าไปคุยกับเธอในเน็ต

Flashback / ภายนอก / สาย / สวนสาธารณะ

V.O. ตุลย์

“วันนี้เธอลืมปากกไว้ วันหลังถ้าเจอเธออีกคงได้อ้างเรื่องปากกาเอามาคุยกับเธอ”

มีนานั่งเขียนบันทึกของเธออยู่ โดยมีตุลย์เฝ้ามองเธออยู่เช่นเคย ขณะที่เธอลืมปากกาออกไป เธอได้ลืมปากกาไว้ และตุลย์ก็เข้ามาเก็บมัน เขาลังเลที่จะคืนให้เธอ ในที่สุดเขาก็เก็บมันไว้

Flashback / ภายนอก / บ่าย / หน้าสถานีรถไฟ

V.O. ตุลย์

“เข้าไปเสียแล้ว วันนี้เธอได้รับของขวัญมันคงเป็นวันที่สำคัญสำหรับเธอ ดูเธอดีใจมาก เขาคอนนั้นก็คงสำคัญสำหรับเธอเช่นกัน”

มีนาและแฟนเก่ายืนอยู่หน้าสถานีรถไฟฯ ตูลย์มองทั้งสองอยู่ สักครู่หนึ่งแฟนเก่าของมีนาก็ได้หยิบของขวัญออกมาให้เธอ มีน้ายิ้มอย่างดีใจและรับมันไว้ ตูลย์ได้แต่มองอยู่ห่างๆ

Flashback / ภายนอก / บ่าย / สวนสนุก

มีนาและคนรักเก่าของเธอ กำลังถ่ายรูปคู่กันที่สวนสนุกด้วยใบหน้าของทั้งสองที่กำลังมีความสุข แต่เมื่อถ่ายเสร็จมีหญิงสาวคนหนึ่งเดินเข้ามาหาเธอและคนรักของเธอ แล้วหญิงคนนั้นก็พูดขึ้นว่า

หญิงสาว

“มาร์ช!!! มากับเพื่อนเธอ เพื่อนเธอ???”

มีนาทำหน้างั้น และยืนนิ่งมองดูสายตาของหญิงสาวคนนั้นที่มองมาทางเธออย่างดูแคลน

มาร์ช

“เอ่อ...คือผม...”

ชายคนนั้นมองมาที่มีนา ตัวเธอเองยังคงกับเรื่องที่เกิดขึ้น คนที่ถ่ายภาพคู่ให้ทั้งสองคนนั้นก็เงยหน้ามามองเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ซึ่งคนคนนั้นก็เป็้นตูลย์นั่นเอง

/ ภายใน / เย็น / ห้องมีนา (ต่อเนื่อง)

มีนาหยิบรูปขึ้นมาดู เป็นรูปของเธอกับตูลย์ที่ถ่ายตอนวันเกิดของเธอข้างหลังก็มีข้อความเขียนไว้เช่นกัน

V.O. ตูลย์

“ความจริงผมรู้อยู่แล้วว่าวันนี้เป็นวันเกิดของคุณ ผมอยากจะขอโทษที่ผมหลอกคุณมาตลอด แม้ว่าผมจะไม่มีปาฏิหาริย์พอที่จะเก็บจดหมายของคุณ ...แต่เนื้คือปาฏิหาริย์ทั้งหมดที่ผมมี หรือถ้าเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดไม่ใช่ปาฏิหาริย์ ผมก็ขอสักครั้งให้มีปาฏิหาริย์ ที่จะทำให้ผมพบคุณอีกครั้ง...”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

/ ภายใน / เย็น / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

มินาหยิบรูปชุดสุดท้ายขึ้นมาดู เป็นรูปตอนที่เธอกำลังปล่อยลูกโป่งออกไปทางระเบียงห้อง และรูปต่อๆมาก็เป็นรูปข้อความบนลูกโป่งที่เธอเขียน

Flashback/ ภายนอก / เย็น / ข้างล่างระเบียงตึกของมินา

ตุลย์ยืนอยู่ด้านล่างแล้วเมื่อเขาเห็นมินาปล่อยลูกโป่งและมี ข้อความเขียนไว้บนลูกโป่ง เขาจึง ยกกล้องขึ้นมาแล้วซูมเข้าไปที่ข้อความบนลูกโป่งนั้นแล้วกดถ่ายภาพอย่างรวดเร็ว

/ ภายใน / เย็น / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

มินานั่งมองดูรูปถ่ายทั้งหมดนั้นเพียงลำพังเธอร้องไห้ออกมาไม่หยุด มินาเอื้อมมือไปหยิบ โทรศัพท์ของเธอขึ้นมาเธอกดโทรหาเบอร์ที่ตุลย์ใช้โทรมาบ่อยๆ เธอโทรกลับไปแต่ไม่มีคนรับ ขณะที่ เธอกำลังจะโทรหาเบอร์ที่ตุลย์ใช้ก็ดังขึ้น เมื่อไม่มีคนรับเธอก็วิ่งออกไปจากห้อง

/ ภายนอก / หัวค่ำ / หน้าตึกของมินา (ต่อเนื่อง)

มินาวิ่งลงมาหน้าตึกเธอยังคงร้องไห้ไม่หยุด เธอมองซ้ายมองขวา เมื่อไม่เห็นวีแววของตุลย์เธอ จึงนั่งลงหน้าบันได และก้มหน้าร้องไห้ เมื่อมีเสียงคนเดินมาเธอก็ลุกขึ้นดูชายคนนั้นสะดุ้งตกใจ เธอก็ก้ม หัวขอโทษและนั่งลงที่เดิม ซึ่งตุลย์ก็ไม่กลับมาหาเธออีก

Scene10เขียนทั้งหมด / ภายใน / เช้า / ห้องของมินา

มินานั่งเขียนนิยายของเธอลงสมุดบันทึก เธอเขียนเรื่องราวของเธอกับตุลย์ลงในนั้น ขณะเขียน ไปได้ไม่นานเธอก็ร้องไห้และพุดหน้าลงกับโต๊ะ

Scene11ปฎิหาริย์ครั้งสุดท้าย / ภายใน / สาย / สำนักพิมพ์

มินานำต้นฉบับมาส่งที่โต๊ะของ บ.ก. เธอยื่นต้นฉบับให้ บ.ก.เอ่ยขึ้นว่า

บ.ก.

“แล้วก็ไม่ต้องไปยื่นเฝ้าหน้าแท่นพิมพ์เหมือนคนอื่นๆเขาอะ”

มีนา

“กะ งั้นฉันขอตัวไปก่อนนะคะ”

บ.ก. พยักหน้าพร้อมรอยยิ้ม มีนาลุกและหันหลังกำลังจะเดินกลับออกไป แต่บ.ก.ก็เรียกเธอไว้

บ.ก.

“เดี๋ยวก มีนา”

มีนาหันมา บ.ก.ชี้ให้เธอนั่งลง และเมื่อเธอนั่งลงแล้ว บ.ก.จึงพูดขึ้นว่า

บ.ก.

“เอ่อ พอได้รูปที่จะใช้ขึ้นหน้าปกมาแล้วนะช่วยคุณหน่อย ก็
แล้วกันว่าจะใช้รูปไหน”

ระหว่างที่พูดนั้น บ.ก. ก็หยิบรูปออกมาจากลิ้นชักแล้วยื่นให้มีนา มีนารับรูปมาแล้วดูรูปทีละรูป
เมื่อเปิดมาเจอรูปหนึ่งเธอทำสีหน้าตกใจด้วยความรู้สึกไม่อยากเชื่อ เธอถามบ.ก.ว่า

มีนา

“รูปนี้ใครถ่ายคะ...”

รูปที่มีนายื่นให้ บ.ก.ดูนั้นเป็นรูปของเธอที่กำลังนั่งเขียนบันทึกอยู่ริมสระน้ำในสวนสาธารณะ

บ.ก.

“ช่างภาพชื่อตุลย์นะ”

มีนาทำสีหน้าตกใจ แล้วพูดขึ้นว่า

มีนา

“แล้วเขาไปไหนแล้วคะ”

บ.ก.
“เพิ่งออกไปได้เมื่อไหร่เอง”

เมื่อบ.ก. พุดจบมินาก็ลุกขึ้นวิ่งออกไปจากห้อง

/ ภายนอก / สาย / หน้าสำนักพิมพ์ (ต่อเนื่อง)

มินาวิ่งออกมาเผลอมองซ้าย มองขวา ทำสีหน้าลังเลสักพักหนึ่งแล้วตัดสินใจวิ่งออกไปทางขวา

/ ภายใน / สาย / ในสำนักพิมพ์ (ต่อเนื่อง)

ตุลย์เดินออกมาจากห้องน้ำ แล้วเดินไปหาบ.ก.

บ.ก.
“รูปหน้าปกนี่เดียวให้นักเขียนเขาเป็นคนเลือกก็แล้วกันนะ”
ตุลย์หยิบต้นฉบับขึ้นมาดู เขาทำหน้าสงสัยแล้วก็พูดขึ้นว่า

ตุลย์
“เรื่องนี้ใครเขียนหรือครับ”

บ.ก.
“นักเขียนหน้าใหม่ที่ชื่อมินานะ เขาเพิ่งออกไปตอนคุณเข้าห้องน้ำเอง”

ตุลย์ทำหน้าตกใจแล้วรีบวิ่งออกจากห้องไปทันที

/ ภายนอก / สาย / หน้าสำนักพิมพ์ (ต่อเนื่อง)

ตุลย์วิ่งออกมาเผลอมองซ้าย มองขวา ทำสีหน้าลังเลสักพักหนึ่งแล้วตัดสินใจวิ่งออกไปทางซ้าย

/ ภายนอก / สาย / ท้องถนน (ต่อเนื่อง)

มีนาวิ่งตามหาตุ้ยจนมาหยุดอยู่ริมถนน เธอหันซ้าย หันขวาไม่รู้จะวิ่งไปทางไหนดี ทันใดนั้นเองเธอเหลือบไปเห็นลูกโป่ง สีเหลืองสดลูกใหญ่ลอยอยู่บนฟ้า เธอจึงออกวิ่งไปทางลูกโป่ง ลูกนั้น

/ ภายนอก / สาย / ท้องถนน (ต่อเนื่อง)

ตุ้ยวิ่งมาหยุดอยู่ที่สี่แยกหนึ่ง เขามองซ้ายมองขวา ไม่เจอมินา เขาเหลือบไปเห็นลูกโป่ง สีเหลืองสดลูกใหญ่ลอยอยู่บนฟ้า เขาจึงออกวิ่งไปทางลูกโป่ง ลูกนั้น

/ ภายนอก / สาย / ลานกลางสวนในเมืองใหญ่

มีนาวิ่งมาหยุด ณ ริมถนนแห่งหนึ่งซึ่งข้างหน้าเธอก็เป็นลูกโป่ง ลูกนั้น เธอเงยหน้าขึ้นไปมองลูกโป่ง

/ ภายนอก / สาย / ลานกลางสวนในเมืองใหญ่

ตุ้ยวิ่งมาหยุด ตรงลูกโป่ง เช่นกันเขาเงยหน้าขึ้นไปมองลูกโป่งและเมื่อเขาก็มหันหน้าลงมา ไปฝั่งตรงข้าม เช่นเดียวกับมีนาที่หันหน้าลงมาพอดีเช่นกัน ทั้งคู่มองเห็นกันและยิ้มให้กันอย่างประทับใจ

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

4.1 การกำหนดขั้นตอนการถ่ายทำ

ในภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์” นั้น ข้าพเจ้าได้จัดลำดับการถ่ายทำโดยเน้นไปที่คิวของนักแสดงเป็นหลัก เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นไปที่ตัวละครหลัก และต้องใช้ตัวละครหลายตัว จึงต้องจัดตารางการถ่ายตามคิวว่างของนักแสดงหลัก เช่น ถ่ายเฉพาะฉากหลักที่มีนางเอกคนเดียวก่อน แล้วจึงถ่ายเก็บฉากที่เข้ากับนักแสดงคนอื่นที่หลัง

4.2 การควบคุมความต่อเนื่อง

การควบคุมความต่อเนื่องนั้นจำเป็นมากเมื่อถึงเวลาที่เราต้องถ่ายฉากที่ต่อเนื่องกันในวันถัดไป เพราะต้องคอยดูเรื่องความต่อเนื่องต่างๆ เช่น เสื้อผ้านักแสดง อุปกรณ์ประกอบฉาก แสง รวมถึงตัวประกอบต่างๆ รวมไปถึงเมื่อเวลาตัดต่อ โดยจะมีปัญหาในเรื่องของบทสนทนา และแอคชั่นของตัวละคร ซึ่งข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายแบบสามเทค ซึ่งนักแสดงจะต้องเล่นเหมือนเดิมในมุมกล้องที่แตกต่างกัน เพื่อความต่อเนื่องและสะดวกในการตัดต่อ

4.3 การกำกับภาพ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวโรแมนติก ภาพที่สื่อออกมานั้นต้องได้ออกมาตามอารมณ์ที่เราวางไว้เพื่อการที่เราจะได้ดึงอารมณ์ของคนดูให้เป็นไปตามเรื่องที่เราวางไว้ และสอดคล้องกับอารมณ์ของตัวละครในซีนนั้นๆ

ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาเรื่องของมุมกล้อง ขนาดของภาพ รวมไปถึงการเคลื่อนกล้องจากภาพยนตร์โรแมนติกเรื่องต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้

บทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ
Shooting Script

“เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์”

Sequence A

Scene A1 ตัวคนเดียว / ภายนอก / เช็น / ริมถนน

1. ใกล้เคียง

กล้องDOLLYตามมินาที่เดินอยู่ริมถนนที่มีผู้คนมากมาย

CUT

2. ปานกลาง

มินาเดินไปชนชายคนหนึ่งเข้า แล้วเอกสารในมือเธอก็หล่นลงกับพื้น เธอก้มลงเก็บเอกสารนั้น

CUT

Flashback / ภายใน / บ่าย / ห้อง บ.ก. ที่สำนักพิมพ์

3. ปานกลาง

ถ่ายข้ามไหล่มินาเป็นFOREGROUND เห็น บ.ก. กำลังพูดอยู่

บ.ก.

“คุณเขียนเรื่องความรัก โรแมนติก แต่เรื่องของคุณมัน ไม่มีความ-
-โรแมนติกเลย ยังไงก็ช่วยแก้ไขใหม่อีกทีนะ”

CUT

4. ปานกลาง

แทนสายตา บ.ก. มินาก็มหันนั่งฟัง บ.ก. ตีเรื่องที่เราเขียนมาส่ง ด้วยสีหน้าเศร้าหมอง เธอพูด
อะไรไม่ออกได้แต่นั่งนิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ.ก.

“ผมให้โอกาสคุณกลับไปแก้ใหมอีกครั้งนะ คุณก็รู้ว่ามันเป็นครั้งที่สามแล้ว ที่ผมให้คุณแก้เรื่องนี้เนี่ย”

CUT

/ ภายนอก / เย็น / ริมถนน (ต่อเนื่อง)

5.ปานกลาง

มีน่านำเอกสารที่ตนหยิบขึ้นมานั้นทิ้งลงถังขยะข้างทางและเดินก้มหน้าต่อไป

CUT

/ ภายใน / หัวค่ำ / ห้องมีนา (ต่อเนื่อง)

6.ไกล

กล้องตั้งนิ่งถ่ายจากมุมสูงในห้องเห็น มีนาเปิดประตูห้องเข้ามา เธอเปิดไฟ เมื่อแสงสว่างขึ้นสภาพภายในห้องนั้นเต็มไปด้วยกระดาษมากมาย ห้องห้องของเธอรกมาก เธอเดินมาวางกระเป๋าที่โซฟา

CUT

7.ปานกลาง

เธอนั่งลงที่พื้นพร้อมกับปัดเศษกระดาษที่พื้นออก และหยิบรูปถ่ายใบหนึ่งขึ้นมา

CUT

8.INSERT

รูปของเธอและชายคนหนึ่ง

CUT

Flashback / ภายนอก / บ่าย / สวนสนุก

9.ไกล

มีนาและคนรักเก่าของเธอ กำลังถ่ายรูปคู่กันที่สวนสนุก

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.CU

ใบหน้าของทั้งสองที่กำลังมีความสุข

CUT

11.ปานกลาง

มีหญิงสาวคนหนึ่งเดินเข้ามาหาเธอและคนรักของเธอ แล้วหญิงคนนั้นก็พูดขึ้นว่า

หญิงสาว

“มาร์ช!!! มากับเพื่อนเธอ เพื่อนเธอ???”

CUT

12.CU

สีหน้ามินาทำหน้าง และขึ้นนั่งมองดูสายตาของหญิงสาวคนนั้น

CUT

13.ปานกลาง

มินาเป็นFOREGROUND เห็นชายคนนั้นและหญิงสาวคนนั้นที่มองมาทางเธออย่างดูแคลนจนชายคนนั้นพูดขึ้นมาว่า

มาร์ช

“เออ...คือผม...”

CUT

14.ปานกลาง

มินาไม่พูดอะไรออกไป เธอได้แต่มองหน้าชายคนนั้นอย่างทั้งโกรธเคือง และงงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เธอหันหลังเดินจากทั้งสองคนนั้นไป

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

/ ภายใน / หัวคำ / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

15.ปานกลาง

มินานั่งมองรูปปั้นที่เป็นรูปสุดท้ายที่เธอถ่ายที่สวนสนุกกับคนรักเก่าของเธอ พร้อมกับน้ำตาที่เริ่มจะไหลรินออกมาอย่างช้าๆ

CUT

16.ไกล

มินาปาดน้ำตาแล้วลุกขึ้นเดินไปปฏิบัติบนข้างฝา

CUT

17.CU

มินาเอาปากกาขีดวันที่ 13 มีนาคม ซึ่งวันอื่นๆก่อนหน้านี้ก็ถูกขีดไปหมดแล้ว

FADE OUT

Scene A2 หวังพึ่งปาฏิหาริย์ / ภายใน / เข้า / ห้องของมินา

18.ปานกลาง

FADE IN กล้อง TRACK เข้าหามินาที่นั่งเขียนนั่งเขียนข้อความบางอย่างลงบนลูกโป่งสีเหลืองอยู่ริมหน้าต่างในห้องของเธอเอง

CUT

19.INSERT

บนลูกโป่งนั้นมีข้อความว่า

“คุณเชื่อเรื่องปาฏิหาริย์ไหม... ฉันเชื่อว่า ลูกโป่งใบนี้
และตัวคุณคือปาฏิหาริย์ของฉัน ถ้าคุณเชื่อเหมือนฉัน
กรุณาติดต่อกลับ 01-367-5683”

CUT

20. ใกล้เคียง

กล้องถ่ายจากชั้นล่างตึกของมินา เห็นมินาปล่อยลูกโป่งออกไปทางหน้าต่างห้องของเธอ

CUT

21. ใกล้เคียง

ลูกโป่งสีเหลืองของมินาลอยอยู่บนท้องฟ้าเหนือกรุงเทพ

FADE OUT

/ ภายใน / กลางคืน / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

22. ปานกลาง

ขณะที่มินานั่งเขียนเรื่องสั้นของเธออยู่นั้น สีหน้าของเธอมองกังวล

CUT

23. INSERT

มือถือของมินาที่ยังคงไม่มีใครโทรเข้ามาหาเธอ

CUT

/ ภายนอก / บ่าย / สวนสาธารณะ (ต่อเนื่อง)

24. ใกล้เคียง

มินานั่งเขียนเรื่องของเธอยุ่เช่นเคย เธอหยิบโทรศัพท์มือถือของเธอขึ้นมามอง

CUT

25. INSERT

สีหน้าของมินาที่เบื่อหน่ายเมื่อมองที่โทรศัพท์

CUT

/ ภายใน / กลางคืน / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

26. ใกล้เคียง

มินานั่งอยู่บนเตียงกำลังจะเข้านอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27. ปานกลาง

สีหนามีนาทำหน้าที่เปื้อหน่ายและหิยบ โทรศัพท์ขึ้นมายุก็ยั้งคงเหมือนเช่นเคยไม่มีคน โทรเข้ามา
เธอวางโทรศัพท์ลงข้างเตียง และเอื้อมมือไปปิดไฟเพื่อที่จะเข้านอน เมื่อไฟดับลง ทันใดนั้นเสียง
โทรศัพท์ก็ดังขึ้นมา เธอรีบเปิดไฟและหิยบ โทรศัพท์ขึ้นมารับอย่างดุกลีดูกลน เมื่อรู้ว่าเป็นเบอร์ของ
บ.ก. สีหน้าของเธอจึงเศร้าลง

มีนา

“...สวัสดิ์ค่ะ”

บ.ก.

“มีนาหรือ...เรื่องที่ผมให้คุณไปแก่นะถึงไหนแล้ว นี่มัน
ใกล้ถึงกำหนดตีพิมพ์แล้วนะ”

มีนา

“...ค่ะ”

บ.ก.

“ถ้าต้นฉบับคุณส่งมาไม่ทันล่ะก็ ผมจะระงับคอลัมน์ของคุณ
ในเดือนนี้แล้วเอาเรื่องของคนอื่นลงแทนคุณแล้วนะ”

มีนา

“เอ่อ...ค่ะๆ กำลังเก้อยู่ค่ะ ฉันทจะพยายามส่งให้ทันนะคะ”

บ.ก. วางหูลงมีนาเอาโทรศัพท์ออกจากหูแล้วยังคงมีสีหน้าที่เปื้อหน่าย เธอวางโทรศัพท์ลงแล้ว
เอื้อมมือไปปิดไฟเพื่อที่จะเข้านอน แต่ทันใดนั้นเองก็มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นอีกครั้งหนึ่ง มีนาหิยบมือถือ
ของเธอขึ้นมารับทั้งๆที่ไฟยังไม่เปิด

มีนา

“ค่ะ.....”

มีนายังคงนึกว่าเป็น บ.ก. โทรมาอีกครั้งเธอจึงไม่ตื่นเต้นที่จะรับโทรศัพท์แล้ว แต่เสียงที่ตอบกลับมานั้นกลับไม่ใช่เสียงของ บ.ก. อย่างที่เธอคิด

“คุณคือคนที่ปล่อยลูกโป่งมาใช่ไหม...ครับ”

มีนาเอาโทรศัพท์ออกจากหู เธอทำหน้าตกใจ แล้วเธอก็ค่อยๆยกหูมาฟังอีกครั้งหนึ่ง

“ฮัลโหล...ฮัลโหล...”

มีนา

“ค่ะ...ค่ะ ใช่ค่ะ”

FADE OUT

Sequence B

Scene B3 แรกพบ / ภายนอก / สาย / ร้านกาแฟ

28. ไกล

มีนาขึ้นรถคอยคนที่เธอนัดอยู่ห่างจากร้านที่เธอนัดเขาไม่ไกลนัก

CUT

29. CU

หน้ามีนาที่กำลังรอคอย

CUT

30. ปานกลาง

ข้ามโหลมีนาเห็นชายหนุ่มวัยไล่เลี่ยกับเธอ เขาสูง ขาว ใส่เสื้อสีแดง และสะพายกล้องถ่ายรูป เขามายืนมองซ้ายมองขวา และแล้วเธอก็ตัดสินใจเดินเข้าไปหาเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

31.ปานกลาง

ข้ามไหล่เห็นชายคนนั้นเป็นFOREGROUND มีนาเดินเข้ามาแล้วพูดขึ้นว่า

มีนา
“...สวัสดีค่ะ”

มีนายื่นมือเข้าไปสะกิดเขาข้างหลัง

CUT

32.ปานกลาง

ข้ามไหล่มีนาชายคนนั้นหันมา มีนาเห็นหน้าชายคนนั้น

CUT

33.ปานกลาง

TWO SHOTด้านข้างเห็น ใบหน้าของทั้งสองที่หันเข้าหากัน มีนาพูดขึ้นว่า

มีนา
“คุณ...ตุลย์ใช่ไหมคะ”

ชายคนนั้นเอานิ้วชี้มาที่เธอแล้วพูดขึ้นว่า

ตุลย์
“...มีนา”

ทั้งสองยืนมองหน้ากันสักระยะ ยังไม่มีใครกล้าที่จะพูดออกมา แล้วตุลย์ก็เป็นฝ่ายพูดออกมาก่อน
ว่า

ตุลย์

“ผมว่าเราไปนั่งคุยกันในร้านไหมครับ ตรงนี้เริ่มร้อนแล้ว”

มินาตอบรับ โดยการพยักหน้า

CUT

34. ไกล

ทั้งคู่ก็เดินเข้าไปในร้านด้วยกัน ตุลย์ผลักประตูให้มินาเข้าไปก่อน

CUT

/ ภายใน / สาย / ในร้านกาแฟ (ต่อเนื่อง)

35. ไกล

ทั้งคู่เดินเข้าร้านเมื่อทั้งคู่นั่งลง (ปานกลาง) และตั้งเครื่องดื่ม

CUT

36. ปานกลาง

ข้ามไหล่มินาเห็นตุลย์ ตุลย์เป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนาก่อน

ตุลย์
“เอ่อ...ปรกติคุณชอบมานั่งร้านนี้เหรอครับ”

CUT

37. ปานกลาง

ข้ามไหล่ตุลย์เห็นหน้ามินาที่พูดตอบว่า

มินา

“ก็มาบ้างค่ะ มันเป็นร้านเงียบๆ ฉันไม่ค่อยชอบที่ที่คนพลุก
พล่านมากนักค่ะ”

CUT

38.ปานกลาง

ข้ามไหล่มีนาเห็นหน้าตุลย์

ตุลย์

“แล้วทำไมคุณถึงเขียนข้อความบนลูกโป่งนั้นขึ้นมาล่ะครับ”

CUT

39.ปานกลาง

TWO SHOT ทั้งคู่ นั่งอยู่ในร้าน มีนาเงิบไม่รู้ว่าจะตอบกับตุลย์ยังไง เธอเงิบสັกพักและตอบออกมาว่า

มีนา

“ก็แค่อยากรู้ว่า ปาฏิหาริย์มีจริงหรือเปล่านั้นเอง”

ตุลย์

“แล้วมันจะพิสูจน์อะไรได้ล่ะ กับแค่ลูกโป่งใบนี้”

CUT

40.ปานกลาง

ข้ามไหล่ตุลย์เห็นหน้ามีนาที่กำลังทำหน้าคิดอีกครั้งเธอมองออกไปนอกหน้าต่างสັกพัก แล้วเธอหันหน้ากลับมาตอบตุลย์ว่า

มีนา

“ฉันก็แค่อยากได้เพื่อนคุยสักคน คนที่จะสามารถเป็นที่ปรึกษาปัญหาต่างๆได้แค่นั้นเอง ที่จริงแล้วลูกโป่งมันก็แค่เป็นสื่อกลางแค่นั้นเอง จริงๆแล้วฉันอยากให้มันเป็นสิ่งกำหนด มากกว่า ลมเป็นสิ่งที่ธรรมชาติที่ไม่สามารถจับต้องได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเราก็ไม่รู้ว่ามันจะพัฒนาไปทางไหน มันเป็นสิ่งที่เรากำหนดไม่ได้”

CUT

41.ปานกลาง

TWO SHOT ตูลย์นั่งมองหน้ามินาตาไม่กระพริบ เขารู้สึกแปลกใจกับการกระทำของหญิงสาวคนนี้ มินาก็ได้แต่ก้มหน้าด้วยความเขินอาย

CUT

42.ปานกลาง

ข้ามไหล่มินาเห็นหน้าตูลย์พูดขึ้นว่า

ตูลย์
“แล้วทำไมคุณไม่ลองติดต่อคนทางอื่นบ้างล่ะ อย่างสมัยนี้เขาก็กหาเพื่อนทางเนทกันนะ คุณไม่ลองบ้างหรือ”

CUT

43.ปานกลาง

ข้ามไหล่ตูลย์ มินาตอบขึ้นว่า

มินา
“หิ...ฉันก็เคยลองเข้าไปเล่นบ้างแล้วแต่ไม่เคยมีใครเลยที่ดูจริงใจสักคน จะมีก็เกือบบ้างนะ”

CUT

44.ปานกลาง

ข้ามไหล่มินา เห็นสีหน้าทึงกับคำพูดของมินา แล้วตูลย์ก็พูดขึ้นว่า

ตูลย์
“เกือบบ้าง?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

45.ปานกลาง

ข้ามไหล่ตุลย์มีนาพูดขึ้นว่า

มีนา

“ก็มีเคยคุยอยู่คนนึงอะนะ เมื่อหลายปีมาแล้ว ที่คุยแล้วรู้สึกว่าเขารู้จัก แล้วก็รู้ใจเรามาก แต่อยู่ๆเขาก็หายไปเลย ตั้งแต่นั้นฉันเลยไม่ได้เข้าไปเล่นอีกเลย”

CUT

46.ปานกลาง

TWO SHOT ทั้งสองยังคงชักถามกันไป

ตุลย์

“ผมก็เคยเขาอยู่บ้างเหมือนกัน”

มีนา

“คุณใช้ชื่ออะไรล่ะ...??”

CUT

47.ปานกลาง

ข้ามไหล่มีนา ตุลย์ทำหน้าคิดอยู่สักครู่หนึ่งแล้วตอบออกมาว่า

ตุลย์

“...left_man แต่ว่าไม่ได้เล่นมานานแล้วล่ะ”

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

48.CU

มีนาทำหน้าตกใจ เรอมองหน้าตุลย์อย่างไม่ละสายตา

CUT

49.ปานกลาง

ข้ามไหล่มีนา ตุลย์ถามขึ้นว่า

ตุลย์

“เป็นอะไรครับ มีอะไรหรือ...”

CUT

50.CU

มีนายังคงจ้องมองใบหน้าของตุลย์อยู่

CUT

51.ปานกลาง

ข้ามไหล่มีนา ตุลย์เอามือปิดผ่านไปมาหน้ามีนา

CUT

52.ปานกลาง

เธोजึงสะดุ้งขึ้นแล้วพูดขึ้นว่า

มีนา

“L-E-F-T-M-A-N หรือ”

CUT

53.ปานกลาง

ตุลย์พยักหน้าตอบรับอีกครั้ง

CUT

54.ปานกลาง

ข้ามไหล่ตุลย์ มีนายิ้มแล้วก้มหน้าไปมา แล้วพูดขึ้นว่า

มีนา

“ขึ้น...girl001...G-I-R-L-0-0-1”

CUT

55.ปานกลาง

ข้ามไหล่มีนาตุลย์ทำหน้าตกใจ

CUT

56.ปานกลาง

TWO SHOT ทั้งคู่ยิ้มถึงหัวเราะออกมา ทั้งคู่นั่งมองกัน แล้วหัวเราะอย่างมีความสุข

FADE OUT

SceneB4นัดครั้งแรก / ภายนอก / บ่าย / สวนสาธารณะ

57.ไกล

ตุลย์ และมีนาเดินอยู่ในสวนสาธารณะ

CUT

58.ปานกลาง

ข้ามไหล่มีนาเห็นหน้าตุลย์พูดขึ้นว่า

ตุลย์

“คุณชอบเขียนบันทึกเสมอเลยหรอ”

CUT

59.ปานกลาง

มีนาพยักหน้าที่มีแต่รอยยิ้มรับ

CUT

60.ปานกลาง

TWO SHOTเห็นตุลย์และมินานั่งอยู่

ตุลย์

“ผมก็ชอบบันทึกเหตุการณ์เหมือนกัน แต่บันทึกด้วยภาพนะ”

ตุลย์ยกกล้องขึ้นมาถ่ายรูปมีนา มีนาเขียนสมุดของตนให้ตุลย์อ่าน

FADE OUT

/ ภายนอก / เขียน / หน้าตึกของมีนา (ต่อเนื่อง)

61.ปานกลาง

TWO SHOTตุลย์เดินมาส่งมีนา ทั้งคู่ยืนมองหน้ากันแล้วยิ้ม สักพักทั้งคู่ก็หัวเราะออกมา แล้วตุลย์ก็พูดขึ้นว่า

ตุลย์

“บังเอิญจังนะครับที่ได้เจอกันอีก”

มีนาพยักหน้ารับ ใบหน้าของเธอยังคงมีรอยยิ้มปรากฏอยู่

มีนา

“...อืม ถ้ารูปร่างแล้วเอารูปมาให้ดูบ้างนะ”

ตุลย์

“งั้นผมไปก่อนนะ แล้วผมจะรออ่านคอลัมน์ของคุณนะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุลย์โบกมือลาแล้วหันหลังเดินจากไป เขาหันกลับมามองมินาแล้วทั้งคู่ก็ต่างหัวเราะออกมา แล้วตุลย์ก็เดินจากไป

CUT

/ ภายใน / เย็น / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

62.ใกล้

มินากลับเข้าห้องมาด้วยใบหน้าที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม

CUT

63.ปานกลาง

เธอเหลือบไปเห็นรูปคนรักเก่าของเธอที่เธอยังเก็บอยู่ เธอหิมมันขึ้นมาแล้วฉีกมันออกกึ่งกลางและนำรูปคนรักเก่าของเธอทิ้งลงถังขยะ และเอาส่วนที่เป็นรูปเธอมาใส่ไว้ในกรอบรูปอันเดิมแทน แล้วเดินไปหน้าคอมแล้วเปิดเครื่องพิมพ์งานของเธอด้วยรอยยิ้ม

FADE OUT

Scene B5 ทำงาน / ภายใน / สาย / สำนักพิมพ์

64.ปานกลาง

ข้ามไหล่บ.ก. มินานั่งอยู่หน้าโต๊ะบ.ก.

บ.ก.

“อืม...งานคุณดีขึ้นเยอะนะ คุณมีชีวิตชีวาดี ไปได้แรงบันดาลใจจากไหนมาล่ะ”

มินาไม่ตอบเธอได้แต่ยิ้มและมองหน้าบ.ก.

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SceneB6ปากกาที่หายไป / ภายนอก / สาย / ร้านหนังสือ

65.ใกล้

ตุลย์เดินเลือกหนังสือ มีนาก็เช่นกัน

CUT

66.ปานกลาง

ทั้งคู่มาที่โต๊ะและวางหนังสือลง

CUT

67.INSERT

นิยายและเรื่องสั้นต่างๆที่มีนาหีบมา

CUT

68.INSERT

ส่วนตุลย์นั้นก็หยิบหนังสือถ่ายภาพมาดู

CUT

69.ปานกลาง

ทั้งคู่นั่งลงตุลย์หยิบรูปมีนาที่เขาถ่ายเมื่อวันก่อนออกมาและยื่นให้มีนา เธอรับและดูมันแล้วยิ้มหัวเราะ เมื่อดูเสร็จมีนาเปิดกระเป๋าของตนแล้วทำท่าทางเหมือนจะหาอะไรสักอย่าง ตุลย์จึงถามขึ้นว่า

ตุลย์

“หาอะไรเหรอ??”

มีนายังคงก้มหน้าหาของในกระเป๋าอยู่ เธอตอบตุลย์ว่า

มีนา

“สงสัยลืมเอาปากกามาอะสิ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุลย์

“จะเขียนอะไรหรอ...?”

มินา

“ก็เวลารู้สึกดีๆ หรือว่าได้เห็นอะไรใหม่ๆ ฉันก็จะชอบจดลงในสมุด เพื่อว่าจะเอามันไปใส่ในงานของฉันได้ไง”

ตุลย์

“เป็นนักเขียนก็ดีเหมือนกันนะ ได้ถ่ายทอดความรู้สึกต่างๆออกมาเป็นเรื่องราวให้คนอื่นรู้สึกได้”

มินา

“ก็คงเหมือนภาพถ่ายที่สามารถเก็บเหตุการณ์ต่างๆไว้เพื่อถ่ายทอดให้คนอื่นรับรู้ได้เหมือนกันมั้ง”

มินาเงยบลงและหันหน้ามองไปทางอื่น ทั้งคู่เงยบไปสักพัก ตุลย์ก็ลงหยิบปากกาในกระเป๋าของเขาแล้วยื่นให้มินา มินาหันมามองตุลย์ แล้วพยักหน้ารับปากถามา

CUT

70.INSERT

ปากกาถูกส่งไปถึงมือมินา

CUT

71.CU

หน้ามินาเองทำหน้าที่ตกใจอย่างประหลาด

CUT

72.ปานกลาง

TWO SHOT ตุลย์มองที่ใบหน้าของมินาแล้วเอ่ยถามขึ้นว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุลย์

“มีอะไรเหรอ...?”

มีนาเงยหน้าขึ้นมามองที่หน้าของตุลย์แล้วพูดขึ้นว่า

มีนา

“ปากกาของคุณเหรอ...คุณไปได้มาจากไหนนะ?”

CUT

73.ปานกลาง

ตุลย์พยักหน้าตอบกลับ แล้วพูดขึ้นว่า

ตุลย์

“ก็ไม่เชิงหรอก ผมเก็บได้นะ ตอนนั้นผมไปถ่ายรูปที่ไหนสัก
แห่งแล้วไปเจอมานะ พอฉันไม่มีเจ้าของ เห็นมันสวยดีเลย
เก็บมา ทำไมเหรอ”

CUT

74.ปานกลาง

ข้ามไหล่ตุลย์ มีนามองที่หน้าของตุลย์ตาไม่กระพริบ มีนาพูดขึ้นว่า

มีนา

“ทำไมเราอยู่ใกล้กันจัง”

CUT

75.ปานกลาง

TWO SHOT ตูลย์เขยิบตัวออกไปจากมีนา ยกมือขึ้นมาแล้วพูดว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตุลย์

“ป..ป้าวนะผมไม่ได้ถือโอกาสนะ ค...คือ”

มินา

“เปล่า...ไม่ใช่”

มินาพูดขึ้นแล้วหยิบปากกานั้นขึ้นมาดูเธอชี้ให้ตุลย์ดูที่ด้ามปากกา

CUT

76.INSERT

ที่ด้ามปากกามีชื่อของเธออยู่

CUT

77.ปานกลาง

ตุลย์ตกใจ ทั้งคู่เงียบ ไปสักพักก่อนที่ตุลย์พูดขึ้นมาว่า

ตุลย์

“ผมไม่ได้โฆษณาของคุณมานะผมเจอมาจริงๆ ”

CUT

78.ปานกลาง

มินาพูดขึ้นว่า

มินา

“เปล่า ฉันไม่ได้บอกสักหน่อยว่าเธอขโมยมา ฉันลืมมันไว้
เองแหละ...นานมาแล้ว”

สีหน้าของมินาเปลี่ยนไป หน้าเธอเศร้าลงทันทีทันใด แล้วเธอพูดต่อว่า

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

79.ปานกลาง

TWO SHOT ตูย์มองหน้ามีนา แล้วมีนาพูดขึ้นว่า

มีนา

“คนรักเก่าฉันให้ไวนะ แต่ฉันดันลืมมันไว้”

ตูลย์มองมาที่มีนาอย่างไม่ละสายตาด้วยความเป็นห่วง เขาเอื้อมมือมาจะปลอบมีนาแต่เขาก็ชักมือกลับไป ก่อนที่มีนาจะพูดขึ้นว่า

มีนา

“แต่ฉันดีใจนะที่เธอเป็นคนเก็บมันได้ บังเอิญจัง...เลยทำให้รู้สึก
ว่าเราเคยอยู่ใกล้ๆกันมาก่อน...”

มีนายิ้มเหมือนฝันใจ แต่รอยยิ้มเธอก็ทำให้ตูลย์ยิ้มออกมาได้ และพูดออกมาว่า

ตูลย์

“นั่นสิ”

ทั้งคู่นั่งหัวเราะกัน ในร้านหนังสือจนคนอื่นหันมามองทั้งคู่จึงเจียบลงแต่ก็ยังหัวเราะกันอยู่
เจียบๆ

FADE OUT

Scene B7 เลื่อนขึ้น / ภายใน / สาย / สำนักพิมพ์

80.ปานกลาง

ข้ามไหล่มีนา บ.ก.เปิดงานของมีนาอ่านดูเสร็จ ก็พูดกับเธอขึ้นว่า

บ.ก.

“นี่มีนา คุณสนใจที่จะเขียนหนังสือของตัวเองบ้างไหม”

CUT

81.ปานกลาง

มีนาทำหน้างๆ กับคำพูดนั้น

CUT

82.ปานกลาง

TWO SHOT บ.ก.ยิ้มแล้วพยักหน้าให้เธอ มีนามองหน้าบ.ก.แล้วยิ้มกลับ

CUT

/ ภายนอก / บ่าย / หน้าสถานีรถไฟ (ต่อเนื่อง)

83.ใกล้

มีนาขึ้นรถตุลย์อยู่ สักพักตุลย์เดินมาอย่างเร่งรีบ

CUT

84.ปานกลาง

ตุลย์หยิบของออกมาจากกระเป๋าของเขา

CUT

85.INSERT

มันเป็นสมุดบันทึกเล่มหนึ่งเขายื่นให้มีนา

CUT

86.ปานกลาง

ตุลย์พูดขึ้นว่า

ตุลย์

“อะนี่...ผมซื้อมาฝาก เห็นว่าคุณชอบเขียนบันทึกแล้วพอดีเล่ม
นี้มันสวยดีเราเลยซื้อมาให้”

CUT87.ปานกลาง

TWO SHOT มินายิ้มพร้อมกับหุบคูลแล้วถามขึ้นว่า

มินา

“เนื่องในโอกาสอะไรเธอ...ฉลองที่ฉันได้หนังสือของตัวเอง
เธอ”

ตุลย์

“เปล่านี้...เห็นมันสวยดีเลยซื้อมาฝาก เมื่อไหร่จะได้เขียนหนังสือ
ของตัวเองแล้วเธอ”

CUT88.ปานกลาง

ข้ามไหล่ตุลย์ มินายิ้มและพยักหน้าตอบรับตุลย์

มินา

“ว่าแต่ไม่ได้ให้ในโอกาสอะไรแน่นะ”

ตุลย์มองหน้ามินาตักพัก เขายิ้มแล้วพูดขึ้นว่า

CUT89.ปานกลาง

ข้ามไหล่มินา ตุลย์พูดขึ้นว่า

ตุลย์

“อ่ะๆ...สารภาพก็ได้ พอตีตอนเดินมา ผ่านร้านหนังสือ แล้ว
บังเอิญเดินไปชนชั้นหนังสือหน้าร้านลั่นนะ แล้วสมุดเล่มนี้
มันก็หล่นลงมา โอ้เราก็เห็นว่ามันสวยดีเลยซื้อมาฝาก”

CUT

90.ปานกลาง

TWO SHOT มินามองตาตุลย์แล้วพูดขึ้นว่า

มินา

“ขอบคุณมาก ฉันจะนึกซะว่า มันเป็นของขวัญวันเกิดฉัน ก็
แล้วกัน”

ตุลย์ทำหน้าสงสัย

ตุลย์

“วันเกิด...?”

มินา

“ก็วันนี้เป็นวันเกิดฉันไง นึกว่าคุณรู้ซะอีก...แต่เมื่อไม่รู้ ก็ไม่
เป็นไรฉันก็ขอบคุณสำหรับของขวัญก็แล้วกัน”

ตุลย์ยิ้มอีกครั้งตุลย์เอาก້ອງมาถ่ายภาพมินา รวมทั้งต้งก້ອງถ่ายรูปคู่กัน ทั้งสองคนเดินเล่นกัน
อย่างมีความสุข

FADE OUT

/ ภายใน / เ็น / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

91.ใกล้

มินากลับมาในห้องแล้วเดินไปที่โซฟา

CUT

92.ปานกลาง

เธอเอากรอบรูปที่มีรูปเธออยู่คนเดียวครั้งที่แล้วออก แล้วนำรูปคู่ของเธอกับตุลย์ที่ได้มาจาก
ตุลย์ใส่ลงไปแทน ขณะนั้นเองเสียงโทรศัพท์ของเธอก็ดังขึ้น

มินา
“สวัสดีค่ะ”

มินาเงิบไปสั๊กพักหนึ่ง

มินา
“ค่ะ”

เธอเงิบเสียงลงแล้วฟังโทรศัพท์อย่างตั้งใจ

FADE OUT

SceneB8ความจริง / ภายใน / สาย / ร้านกาแฟ

93.ECU

ถูกโป่งสีเหลืองที่แบนแห้งไร้ซึ่งลม ของมินาถูกวางอยู่บนโต๊ะในร้านกาแฟ(ZOOM OUT) มี
นาเองนั่งอยู่กับชายแปลกหน้า

CUT

94.ปานกลาง

โทรศัพท์ของเธอดังขึ้นในกระเป๋า เธอหยิบขึ้นมา

CUT

95.ECU

เป็นเบอร์ที่ตุลย์ใช้โทรมาหาเธอบ่อยๆ

CUT

96.CU

น้ำตาไหลของเธอไหลออกมาบนใบหน้าอันนิ่งเฉย

FADE OUT

/ ภายนอก / เย็น / หน้าตึกของมินา (ต่อเนื่อง)

97.ไกล

มินาเดินกลับมาที่หน้าตึก เธอเห็นตุลย์นั่งรอเธออยู่หน้าตึก ตุลย์ยืนขึ้นแล้วเดินมาหามินา

CUT

98.ปานกลาง

ข้ามไหล่มินา ตุลย์ถามว่า

ตุลย์

“คุณไปไหนมา ทำไมโทรไปถึงไม่รับโทรศัพท์แล้ว...”

ตุลย์พูดไม่จบประโยคมินาก็เดินผ่านเขาไป

ตุลย์

“มินาคุณจะไปไหนนะ เอ...”

มินาเดินไม่หยุด ตุลย์จึงวิ่งไปขวางหน้าเธอแล้วพูดขึ้นว่า

ตุลย์

“คุณเป็นอะไรไปนะ...”

มินาจะเดินหนีออกไปแต่ตุลย์ก็ขวางไว้

CUT

99.ปานกลาง

ข้ามไหล่ตุลย์ มินามองหน้าตุลย์แล้วหยิบลูกโป่งสีเหลืองใบนั้นขึ้นมาให้ตุลย์ดู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT100.ปานกลาง

ตุลย์ทำสีหน้าตกในและเงิบ ไปมีนามองหน้าตุลย์ แต่ตุลย์กลับหลบสายตาของมีนา

CUT101.ปานกลาง

TWO SHOT มีนาหยุดพักหนึ่งแล้วเธอก็เดินขึ้นตึกไปอย่างไม่สนใจ

CUT102.ไกล

ตุลย์ที่ยังคงยืนอยู่ที่เดิม ขณะที่มีนาเดินออกไป

CUT

/ ภายใน / เ็น / ห้องของมีนา (ต่อเนื่อง)

103.ไกล

มีนาเปิดประตูเข้าห้องมาเธอนั่งลงบนโซฟาแล้วร้องไห้โฮออกมา

CUT104.ปานกลาง

มีนาเอื้อมมือไปหยิบกรอบรูปอันเดิมมาแล้วหยิบรูปคู่ของเธอกับตุลย์ออก

CUTSequence C

Scene C9 ภาฏหาริย์ทั้งหมด/ ภายใน / บ่าย / สำนักพิมพ์

105.ปานกลาง

TWO SHOT มีน่านำต้นฉบับมาส่งให้ บ.ก. เธอยื่นให้แล้วก็หันหลังจะกลับออกไป บ.ก.พูดขึ้นว่า

บ.ก.

“รักษาสุขภาพหน่อยนะ วันนี้ดูโทรมๆไป”

มีนาพยักหน้ารับคำพูด บ.ก.ยิ้มให้เธอแล้วเธอก็เดินออกไป

CUT

/ ภายใน / ขึ้น / ในห้องมีนา (ต่อเนื่อง)

106. ไกล

มีนาเดินขึ้นมาหน้าห้อง เมื่อถึงหน้าห้องของเธอเธอพบซองสีน้ำตาลของใหญ่ใบหนึ่งวางอยู่หน้าห้องของเธอ

CUT

107. ปานกลาง

เธอหยิบขึ้นมาแล้วไขเข้าไปในห้อง เธอนั่งลงบนโซฟาและหยิบซองนั้นขึ้นมาดู

CUT

108. ECU

หน้าของเขียนไว้ว่า “ถ้าคุณเชื่อเรื่องปาฏิหาริย์...นี่คือปาฏิหาริย์ทั้งหมดที่มี”

CUT

109. ปานกลาง

เมื่อเธอเปิดออกดู ในนั้นเต็มไปด้วยภาพถ่ายของเธอตั้งแต่ตอนที่ยังไม่รู้จักกับตุลย์จนถึงตอนที่ได้รู้จักกันแล้ว น้ำตาของเธอเริ่มไหลออกมา เธอพลิกดูข้างหลังรูปแต่ละรูปก็จะมีข้อความเขียนไว้ทั้งหมด

Flashback / ภายใน / สาย / ร้านอินเทอร์เน็ต

110. ไกล

มีนาเดินอยู่ริมถนนเธอกำลังเดินเข้าร้านอินเทอร์เน็ต โดยมีตุลย์ยืนมองอยู่อีกฝั่งหนึ่งของถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT111. ปานกลาง

ตุลย์เดินตามเธอเข้าไปแล้วนั่งลงที่เครื่องข้างๆ เขามองที่จอของเธอแล้วเข้าไปคุยกับเธอในเนท

V.O. ตุลย์

“...ดูเธอเหงาๆอยากเข้าไปคุยกับเธอจัง...”

CUT

Flashback / ภายนอก / สาย / สวนสาธารณะ

112. ปานกลาง

มีนา นั่งเขียนบันทึกของเธออยู่ โดยมีตุลย์เฝ้ามองเธออยู่ข้างหลัง ขณะที่เธอกำลังลุกออกไป เธอได้ลืมปากกาไว้ และตุลย์ก็เข้ามาเก็บมัน เขาตั้งเลที่จะคืนให้เธอ ในที่สุดเขาก็เก็บมันไว้

V.O. ตุลย์

“วันนี้เธอลืมปากกาไว้ วันหลังถ้าเจอเธออีกคงได้อ้างเรื่องปากกาเอามาคุยกับเธอ”

CUT

Flashback / ภายนอก / บ่าย / หน้าสถานีรถไฟ

113. ใกล้เคียง

มีนาและชายคนหนึ่งยืนอยู่หน้าสถานีรถไฟ ตุลย์มองทั้งสองอยู่ สักครู่หนึ่งแฟนเก่าของมีนา ก็ได้หยิบของขวัญออกมาให้เธอ มีน่ายิ้มอย่างดีใจและรับมันไว้ ตุลย์ได้แต่มองอยู่ห่างๆ

V.O. ตุลย์

“เข้าไปเสียแล้ว วันนี้เธอได้รับของขวัญมันคงเป็นวันที่สำคัญสำหรับเธอ ดูเธอดีใจมาก เขาคอนนั้นก็คงสำคัญสำหรับเธอเช่นกัน”

CUT

Flashback / ภายนอก / บ่าย / สวนสนุก

114.ปานกลาง

TWO SHOT มินาและคนรักเก่าของเธอ กำลังถ่ายรูปคู่กันที่สวนสนุกด้วยใบหน้าของทั้งสองที่กำลังมีความสุข แต่เมื่อถ่ายเสร็จมีหญิงสาวคนหนึ่งเดินเข้ามาหาเธอและคนรักของเธอ แล้วหญิงคนนั้นก็พูดขึ้นว่า

หญิงสาว

“มาร์ช!!! มากับเพื่อนเธอ เพื่อนเธอ???”

CUT

115.ปานกลาง

มินาทำหน้า้าง และขึ้นนั่งมองดูสายตาของหญิงสาวคนนั้นที่มองมาทางเธออย่างดูแคลน

CUT

116.ปานกลาง

ชายคนนั้นพูดขึ้นว่า

มาร์ช

“เฮ้อ...คือผม...”

ชายคนนั้นมองไปที่มินา ตัวเธอยังคงกับเรื่องที่เกิดขึ้น

CUT

117.ปานกลาง

คนที่ถ่ายภาพคู่ให้ทั้งสองคนนั้นก็เงยหน้ามามองเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ซึ่งคนคนนั้นก็เป็นตุลย์นั่นเอง

CUT

/ ภายใน / เียน / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

118.ปานกลาง

มินาหยิบรูปขึ้นมาดู เป็นรูปของเธอกับตุลย์ที่ถ่ายตอนวันเกิดของเธอ

CUT

119.INSERT

ข้างหลังรูปนั้นมีข้อความเขียนไว้เช่นกัน

V.O. ตุลย์

“ความจริงผมรู้อยู่แล้วว่าวันนี้เป็นวันเกิดของคุณ ผมอยากจะขอโทษที่ผมหลอกคุณมาตลอด แม้ว่าผมจะไม่มีปาฏิหาริย์พอที่จะเก็บจดหมายของคุณ ...แต่นี่คือปาฏิหาริย์ทั้งหมดที่ผมมี หรือถ้าเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดไม่ใช่ปาฏิหาริย์ ผมก็ขอสักครั้งให้มีปาฏิหาริย์ที่จะทำให้ผมพบคุณอีกครั้ง...”

CUT

/ ภายใน / เียน / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

120.ปานกลาง

มินาหยิบรูปชุดสุดท้ายขึ้นมาดู เป็นรูปตอนที่เธอกำลังปล่อยลูกโป่งออกไปทางระเบียงห้อง และรูปต่อๆมาก็เป็นรูปข้อความบนลูกโป่งที่เธอเขียน

CUT

Flashback/ ภายนอก / เียน / ข้างล่างระเบียงตึกของมินา

121.ปานกลาง

ข้ามไทม์ตุลย์ ตุลย์ยืนอยู่ด้านล่างแล้วเมื่อเขาเห็นมินาปล่อยลูกโป่งและมี ข้อความเขียนไว้บนลูกโป่ง เขาจึงยกกล้องขึ้นมาแล้วซูมเข้าไปที่ข้อความบนลูกโป่งนั้นแล้วกดถ่ายภาพอย่างรวดเร็ว

CUT

/ ภายใน / เียน / ห้องมินา (ต่อเนื่อง)

122.ปานกลาง

มินานั่งมองดูรูปถ่ายทั้งหมดนั้นเพียงลำพังเธอร้องไห้ออกมาไม่หยุด มินาเอื้อมมือไปหยิบโทรศัพท์ของเธอขึ้นมาเธอกดโทรหาเบอร์ที่คุ้นเคยใช้โทรมาบ่อยๆ เธอโทรกลับไปแต่ไม่มีคนรับ

CUT123.ไกล

ขณะเดียวกับที่โทรศัพท์ได้ติดของมินาก็ดังขึ้น

CUT124.ไกล

มินาวิ่งออกไปจากห้อง

CUT

/ ภายนอก / หัวคำ / หน้าตึกของมินา (ต่อเนื่อง)

125.ไกล

มินาวิ่งลงมาหน้าตึก

CUT126.ปานกลาง

เธอยังคงร้องไห้ไม่หยุด เธอมองซ้ายมองขวา

CUT127.ไกล

เธอนั่งลงหน้าบันได และก้มหน้าร้องไห้ เมื่อมีเสียงคนเดินมาเธอก็ลุกขึ้นดูชายคนนั้นสะดุ้งตกใจ เธอก้มหัวขอโทษและนั่งลงที่เดิม ซึ่งสุดท้ายก็ไม่กลับมาหาเธออีก

CUT

SceneC10เขียนทั้งหมด / ภายใน / เข้า / ห้องของมินา

128.ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มินานั่งเขียนนิยายของเธอลงสมุดบันทึก ขณะเขียนไปได้ไม่นานเธอก็ร้องไห้และพับหน้าลงกับโต๊ะ

CUT

Scene C11 ปาฏิหาริย์ครั้งสุดท้าย / ภายใน / สาย / สำนักพิมพ์

129.ปานกลาง

TWO SHOT มินานำต้นฉบับมาส่งที่โต๊ะของ บ.ก. เธอยื่นต้นฉบับให้ บ.ก.เอ่ยขึ้นว่า

บ.ก.

“แล้วก็ไม่จำเป็นต้องไปยื่นเผื่อหน้าแท่นพิมพ์เหมือนคนอื่นๆเขาอะ”

มินา

“ค่ะ งั้นฉันขอตัวไปก่อนนะคะ”

บ.ก. พยักหน้าพร้อมรอยยิ้ม มินาถูกและหันหลังกำลังจะเดินกลับออกไป แต่บ.ก.ก็เรียกเธอไว้

บ.ก.

“เดี๋ยวๆ มินา”

มินาหันมา บ.ก.ชี้ให้เธอนั่งลง และเมื่อเธอนั่งลงแล้ว บ.ก.จึงพูดขึ้นว่า

บ.ก.

“เอ่อ พอตีได้รูปที่จะใช้ขึ้นหน้าปกมาแล้วฉันจะช่วยดูหน่อย ก็
แล้วกันว่าจะใช้รูปไหน”

ระหว่างที่พูดนั้น บ.ก. ก็หยิบรูปออกมาจากลิ้นชักแล้วยื่นให้มินา

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

130.ปานกลาง

มินารับรูปมาแล้วดูรูปทีละรูปเมื่อเปิดมาเจอรูปหนึ่งเธอทำสีหน้าตกใจด้วยความรู้สึกไม่อยากเชื่อ
เธอถามบ.ก.ว่า

มินา
“รูปนี้ใครถ่ายคะ...”

CUT

131.INSERT

รูปที่มินายื่นให้ บ.ก.ดูนั้นเป็นรูปของเธอที่กำลังนั่งเขียนบันทึกอยู่ริมสระน้ำในสวนสาธารณะ

CUT

132.ปานกลาง

บ.ก.มองที่รูปนั้น แล้วพูดขึ้นว่า
บ.ก.
“ช่างภาพชื่อตุลย์อะ”

CUT

133.ปานกลาง

มินาทำสีหน้าตกใจ แล้วพูดขึ้นว่า
มินา
“แล้วเขาไปไหนแล้วคะ”

CUT

134.ปานกลาง

ข้ามไหล่มินา บ.ก.พูดขึ้นว่า
บ.ก.
“เพิ่งออกไปได้เมื่อกี้เอง”

เมื่อบ.ก. พุดจบมีนาที่ลุกขึ้นวิ่งออกไปจากห้อง

CUT

/ ภายนอก / สาย / หน้าสำนักพิมพ์ (ต่อเนื่อง)

135. ไกล

มีนาวิ่งออกมาเหมอมองซ้าย มองขวา ทำสีหน้าลังเลสักพักหนึ่งแล้วตัดสินใจวิ่งออกไปทางขวา

CUT

/ ภายใน / สาย / ในสำนักพิมพ์ (ต่อเนื่อง)

136. ไกล

ตุลย์เดินออกมาจากห้องน้ำ

CUT

137. ปานกลาง

TWO SHOT ตูลย์เดินเข้ามาหาบ.ก.

บ.ก.

“รูปหน้าปกนี้เดี๋ยวให้นักเขียนเขาเป็นคนเลือกก็แล้วกันนะ”

ตุลย์หยิบต้นฉบับขึ้นมาดู เขาทำหน้าสงสัยแล้วก็พูดยื่นว่า

ตุลย์

“เรื่องนี้ใครเขียนเหอครับ”

บ.ก.

“นักเขียนหน้าใหม่ที่ชื่อมีนาค่ะ เขาเพิ่งออกไปตอนคุณเข้าห้องน้ำเอง”

ตุลย์ทำหน้าตกใจแล้วรีบวิ่งออกจากห้องไปทันที

CUT

/ ภายนอก / สาย / หน้าสำนักพิมพ์ (ต่อเนื่อง)

138. ไกล

ตุลย์วิ่งออกมาชมองซ้าย มองขวา ทำสีหน้าลังเลสักพักหนึ่งแล้วตัดสินใจวิ่งออกไปทางซ้าย

CUT

/ ภายนอก / สาย / ห้องถนน (ต่อเนื่อง)

139. ปานกลาง

มินาวิ่งตามหาตุลย์จนมาหยุดอยู่ริมถนน เธอหันซ้าย หันขวาไม่รู้จะวิ่งไปทางไหนดี ทันใดนั้นเองเธอเหลือบไปเห็นลูกโป่งสีเหลืองสดลูกใหญ่ลอยอยู่บนฟ้า

CUT

140. ไกล

มินาออกวิ่งไปทางลูกโป่งลูกนั้น

CUT

/ ภายนอก / สาย / ห้องถนน (ต่อเนื่อง)

141. ปานกลาง

ตุลย์วิ่งมาหยุดอยู่ที่สี่แยกหนึ่ง เขามองซ้ายมองขวา ไม่เจอมินา เขาเหลือบไปเห็นลูกโป่งสีเหลืองสดลูกใหญ่ลอยอยู่บนฟ้า

CUT

142. ไกล

เขาจึงออกวิ่งไปทางลูกโป่งลูกนั้น

CUT

/ ภายนอก / สาย / ลานกลางสวนในเมืองใหญ่

143. ไกล

มินาวิ้งมาหยุด ณ ริมถนนแห่งหนึ่ง

CUT

144. ปานกลาง

ข้ามไหล่มินา ข้างหน้าเธอก็เป็นลูกโป่งลูกนั้น

CUT

145. ปานกลาง

มินาเงยหน้าขึ้นไปมองลูกโป่ง

CUT

/ ภายนอก / สาย / ลานกลางสวนในเมืองใหญ่

146. ไกล

ตุลย์วิ้งมาหยุด ตรงลูกโป่งเช่น

CUT

147. ปานกลาง

ตุลย์เงยหน้าขึ้นไปมองลูกโป่ง

CUT

148. ปานกลาง

ข้ามไหล่ตุลย์ เมื่อเขาก็มหันกลับมาไปฝั่งตรงข้าม เห็นมินากำลังมองไปที่ลูกโป่งลูกนั้น

CUT

149.ปานกลาง

ข้ามไหล่มีนา มีนาก็มหันาลงมาพอดีเช่นกัน

CUT

150.CU

หน้ามีนาขี้มให้ตุลย์

CUT

151.CU

หน้าตุลย์ขี้มให้มีนา

CUT

152.ไกล

ทั้งสองยืนมองหน้ากันได้ถูกโป่งถี่เหลือ

FADE OUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพ (STORY BOARD)

1. MS มีนาเขียนหนังสืออยู่ในห้อง

2. MS มีนาถ่ายรูปกับแฟนเก่า

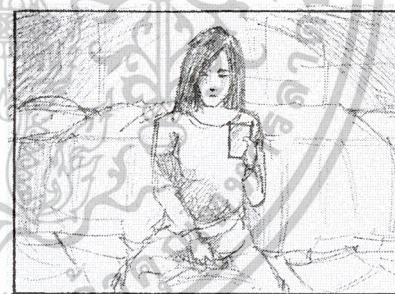
3. CU มีนาถ่ายรูปคู่

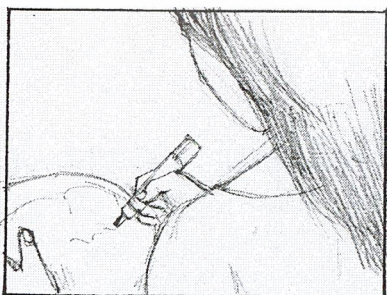
4. MS หญิงอีกคนเดินเข้ามาทักแฟนมีนา

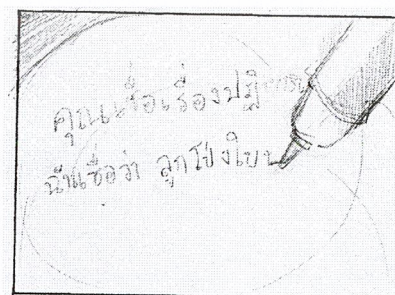
5. MS มีนาเดินจากไป

6. LS มีน่านั่งร้องไห้ในห้องของเธอ

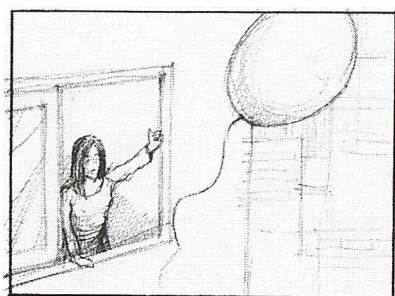

7. MS มีนาเขียนข้อความลงบนลูกโป่ง

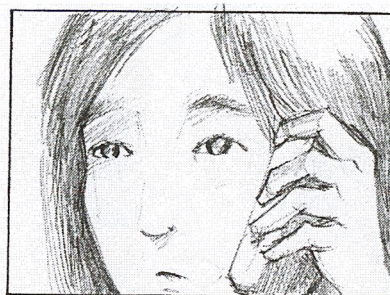

8. CU ข้อความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.LS มีนาปล่อยลูกโป่งออกทางหน้าต่าง

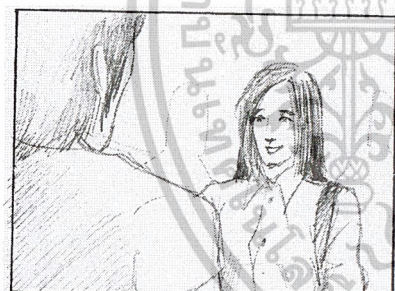
10.CU มีนาได้รับโทรศัพท์

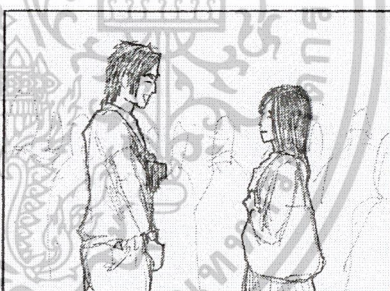
11.LS มีนาขึ้นรถสายคนนั้น

12.MS มีนาเห็นชายคนนั้นเดินมา

13.MS มีนาเข้าไปทัก

14.MS ทั้งคู่ยืนคุยกัน

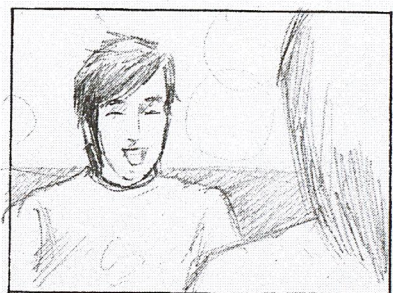

15.MS ทั้งคู่นั่งคุยกันในร้าน

16.MS สีหน้ามีนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17.MS สีน้าตุลย์ยิ้ม

18.MS ทั้งคู่ นั่งคุยกันอย่างมีความสุข

19.LS ทั้งคู่เดินคุยกันในส่วนสาธารณะ

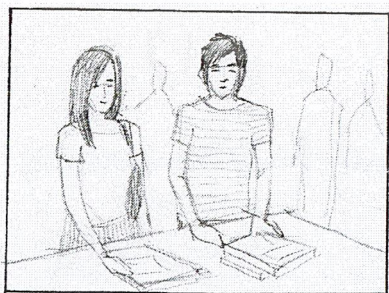
20.MS ตุลย์ถ่ายรูปมินา

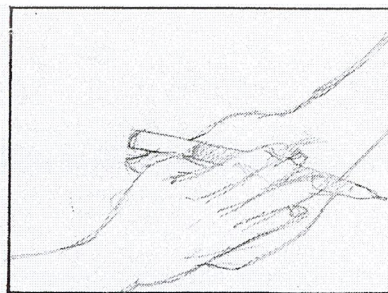
21.LS ตุลย์โบกมือทามินา

22.LS ทั้งคู่ยืนเลือกหนังสือ

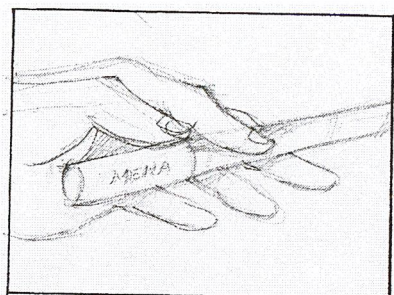

23.MS ทั้งคู่เดินมาที่โต๊ะ

24.CU มือตุลย์ส่งปากกาให้มินา

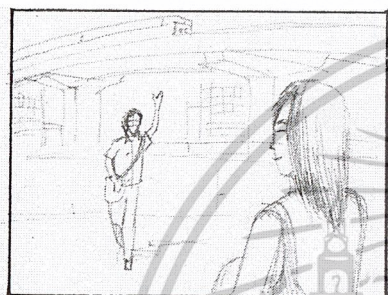
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25.CU ปากกามีชื่อมินา

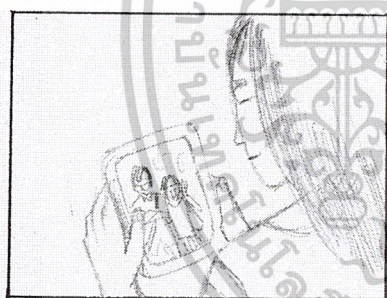
26.MS ทั้งคู่ นั่งคุยกัน

27.LS ตูลย์วิ่งมาหามินา

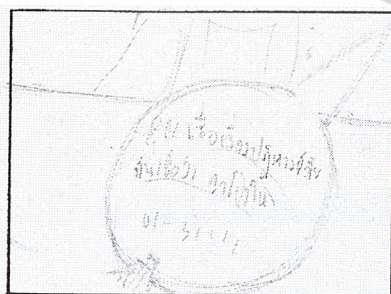
28.MS ตูลย์ให้ของขวัญมา

29.MS มินานั่งดูรูปตูลย์

30.MS มินารับโทรศัพท์

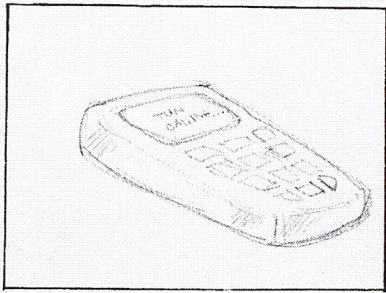

31.CU ลูกโป่งของมินา

32.MS มินานั่งกับชายที่เก็บลูกโป่งได้

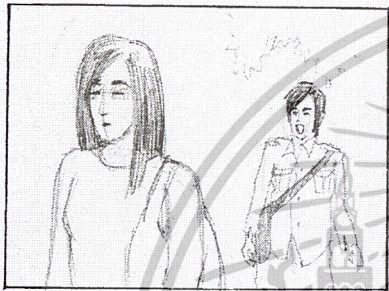
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

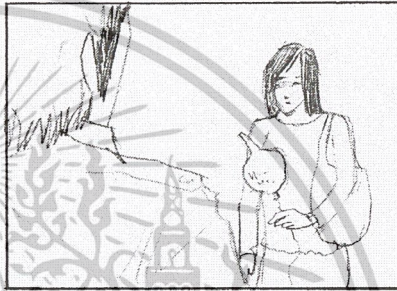
33.CU โทรศัพท์ของมินา

34.LS ตูlynั่งรอมินา

35.MS มินาเดินหนีตูลย์

36.MS มินาให้ลูกไปอยู่กับตูลย์

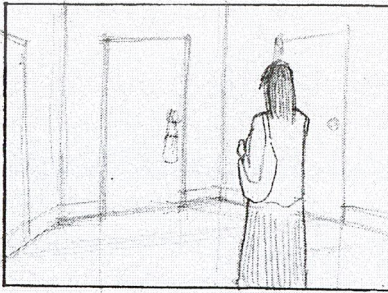
37.MS มินาเดินจากตูลย์มา

38.LS ตูลย์ยืนอยู่คนเดียว

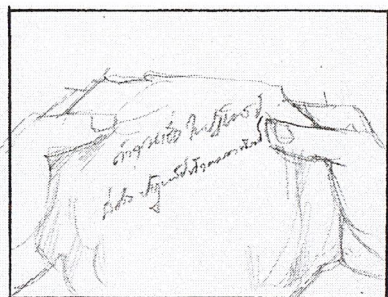

39.CU มินาร้องไห้

40.LS มินาเดินมาหน้าห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

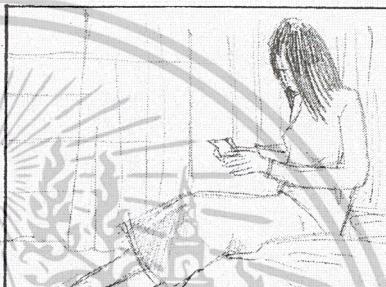
41.CU ของจดหมายที่วางอยู่หน้าห้องมินา

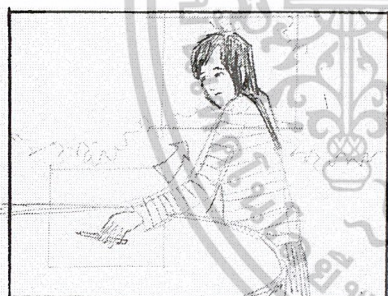
42.LS ตูย์เห็นมินาเดินเข้าร้านเน็ต

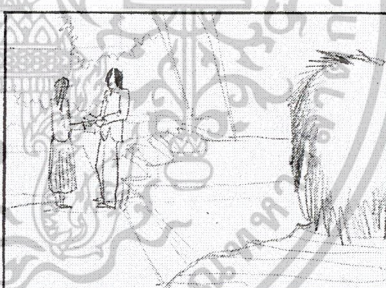
43.MS ตูย์เข้าไปนั่งข้างมินา

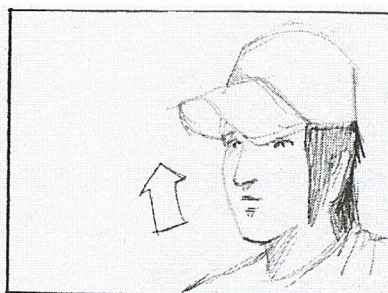
44.MS มินานั่งดูรูป

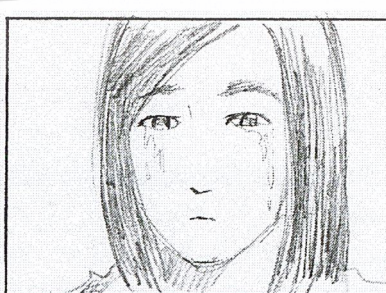
45.MS ตูย์เก็บปากกา

46.LS ตูย์เห็นมินากับแฟนเก่า

47.MS ตูย์เงยหน้า

48.MS มินาร้องไห้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

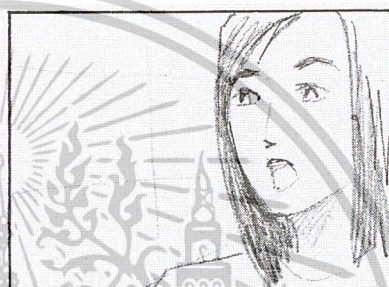
49.MS มีนา นั่งดูรูปแล้วร้องไห้

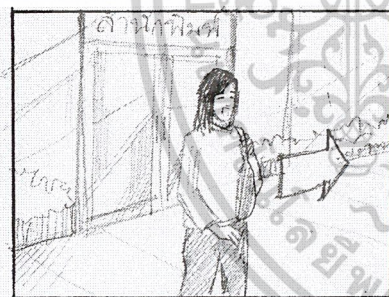
50.MS มีนา ส่งงานให้ บ.ก.

51.MS บ.ก. ส่งรูปให้ มีนา

52.MS สีหน้า มีนา ตกใจ

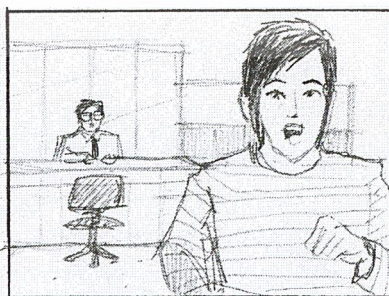
53.LS มีนา วิ่งออกมา หน้าสำนักพิมพ์

54.MS ตุลย์ เดินมาหา บ.ก.

55.MS ตุลย์ คุยกับ บ.ก.

56.MS ตุลย์ วิ่งออกไปอย่างรวดเร็ว

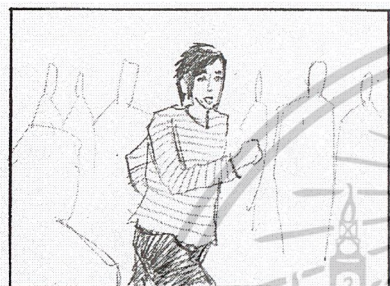
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

57.LS ตูยวิ่งออกมาหน้าสำนักพิมพ์

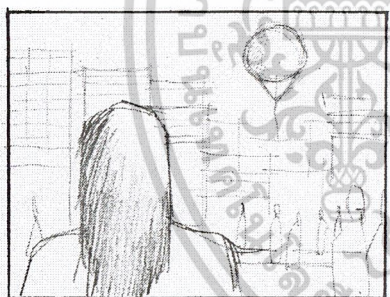
58.MS มีนาวิ่งอยู่ริมถนน

59.MS ตูยวิ่งอยู่ข้างถนน

60.MS มีนาเงยหน้าขึ้นมองบนฟ้า

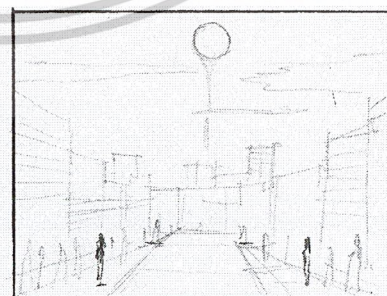
61.MS มีนาเห็นลูกโป่งอยู่บนฟ้า

62.MS ตูยเงยหน้าขึ้นมอง

63.MS ตูยเห็นลูกโป่งอยู่บนฟ้า

64.LS ทั้งคู่ยืนมองหน้ากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การกำกับภาพยนตร์

- การคัดเลือกนักแสดง

หลักการคัดเลือกนักแสดงจะต้องถูกตีความมาจากตัวบทภาพยนตร์ โดยสอดคล้องกับบุคลิก ลักษณะของตัวละครในเรื่องที่วางเอาไว้ด้วย ดังนั้นการคัดเลือกนักแสดงจะมีผลต่อความน่าเชื่อถือของ ภาพยนตร์เป็นอันดับแรก เช่น ตัวเอกในเรื่องนี้เป็นนักเขียน อายุ 24 ปี ลักษณะนิสัยเป็นคนเจิบๆ และมี ฉากที่เป็นฉากอารมณ์ ขำพเจ้าจึงตัดสินใจเลือกนักแสดงที่สามารถแสดงฉากนั้นๆ ได้ และมีบุคลิกภาพที่ ดี และดึงดูดผู้ชม โดยมีหลักการดังนี้

-เลือกจากบุคลิกลักษณะภายนอก (Casting)

ข้าพเจ้าได้รวบรวมรูปถ่ายของนักแสดงทั้งหมดที่หาได้ และคัดเลือกตัวหลักๆออกมาทีละ คนก่อน ซึ่งขั้นแรกนั้นอาศัยรูปร่าง หน้าตาภายนอกที่ตรงกับคาแรคเตอร์ของตัวละครที่กำหนดไว้ก่อน

- การทดสอบบทและการซ้อมบทนักแสดง (Audition & Rehearsal)

ต่อมาเมื่อได้นักแสดงที่ลักษณะภายนอกใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุดมาแล้วนั้น ขั้นตอนต่อไปข้าพเจ้าจึงนำนักแสดงเหล่านั้นมาทดสอบบท และอารมณ์ว่านักแสดงคนนั้นๆสามารถเล่นในฉากที่ เน้นอารมณ์ต่างๆได้หรือไม่

-การประเมินผลการคัดเลือกนักแสดง

และในที่สุดข้าพเจ้าก็ได้เลือกนักแสดงทั้งหมดมา และเนื่องจากอายุของนักแสดงที่ไม่ตรงตาม บทจริงข้าพเจ้าจึงต้องเน้นไปด้านการแสดงออกทางอารมณ์ของนักแสดง เพื่อให้คนดูนั้นคล้อยตามไป กับเรื่อง ซึ่งนักแสดงที่ได้รับบทต่างๆมีดังต่อไปนี้

ชื่อ	นางสาววรรณนิตร์
นามสกุล	แสงมื่น
ชื่อเล่น	อวน
อายุ	21 ปี
รับบทเป็น	มินา
ส่วนสูง	164 ซม.
น้ำหนัก	46 ก.ก.
สีตา	น้ำตาลเข้ม
สีผม	น้ำตาลเข้ม
การศึกษา	ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ สาขาศิลปการแสดง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี3
ประสบการณ์ทางการแสดง	แสดงละครเวที และภาพยนตร์สั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

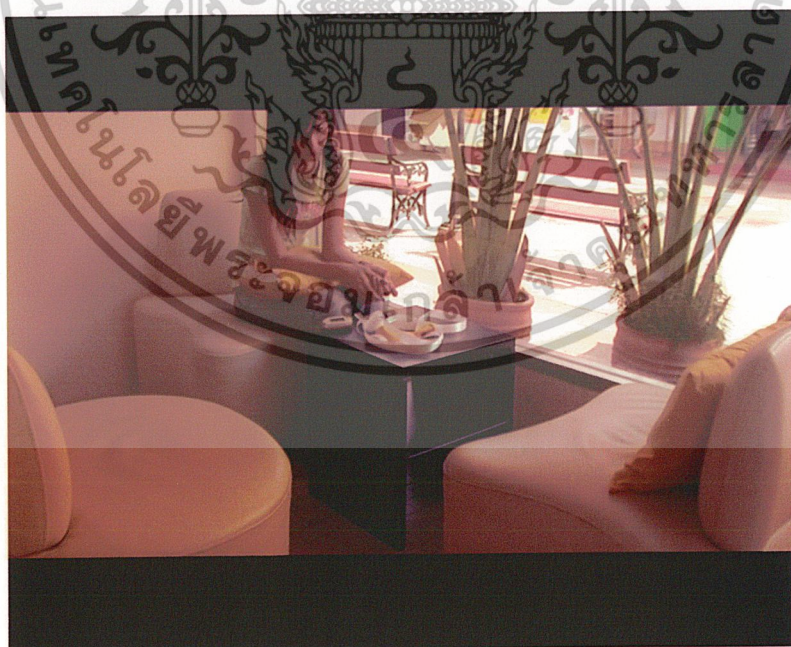
ชื่อ	นายอิทธิพงศ์
นามสกุล	วัฒนากา
ชื่อเล่น	ตั๊วะ
อายุ	23 ปี
รับบทเป็น	ตุลย์
ส่วนสูง	180 ซม.
น้ำหนัก	71 กก.
สายตา	น้ำตาเลิ้ม
สีผม	น้ำตาเลิ้ม
การศึกษา	ปริญญาตรี คณะบริหารและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ปี3
ประสบการณ์ทางการแสดง	แสดงภาพยนตร์สั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-สถานที่ในการถ่ายทำ

1. ภายนอกร้านกาแฟ

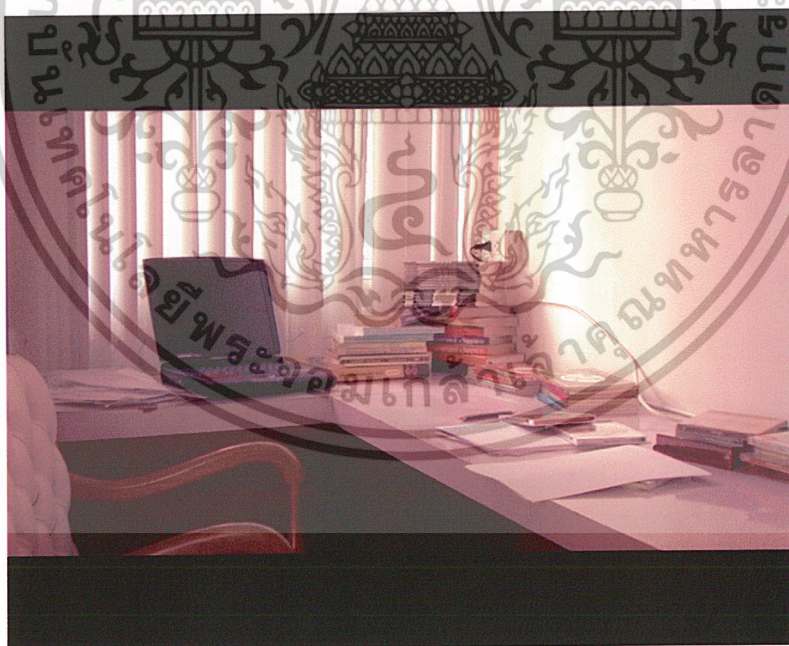

2. ภายในร้านกาแฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

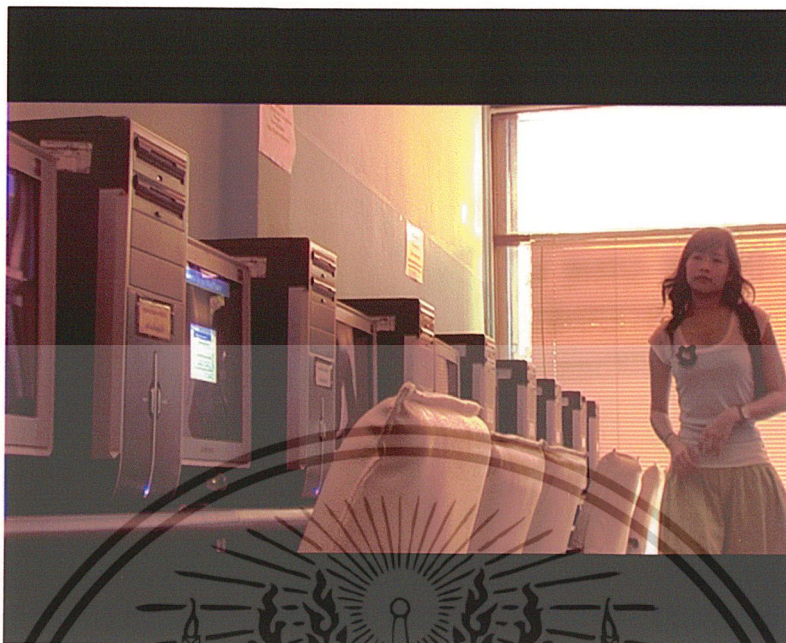

3. หน้าตึกคอนโดของมินา

4. ภายในห้องของมินา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

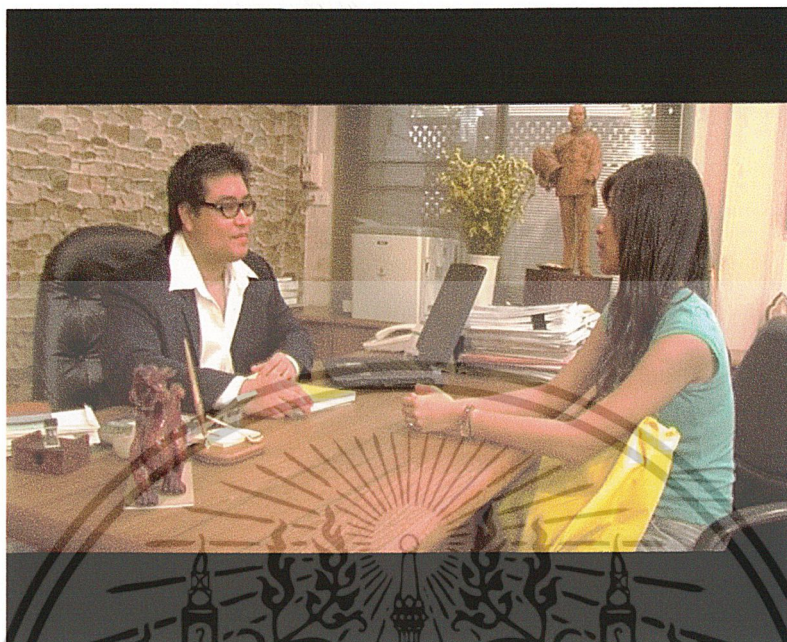

5. ร้านอินเทอร์เน็ต

6. สวนสาธารณะที่ทั้งสองนัดกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. สำนักพิมพ์ ที่ทำงานของมินา

8. ลานกว้างที่ทั้งสองมาพบกันครั้งสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 เอกสารการแยกย่อยบทก่อนการถ่ายทำ

SCRIPT BREAKDOWN SHEET PAGE1/5

เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

ภาพยนตร์สั้น เรื่องรักปาฏิหาริย์

กำกับโดย นายปรีดี ศรีเจริญ

วันที่ 9 ก.พ. 48

อุปกรณ์

กล้องDigital ,กล้องFilm

ขาตั้งกล้อง 1 ชุด ไฟ 500w 200w

อุปกรณ์ประกอบฉาก

หนังสือของมินา,ลูกโป่ง,
ปากกาเมจิกสีดำ,รูปถ่ายทั้งหมด

กล้องภาพนิ่ง

Scene	Location	Time	ตัวละคร
1,2,4,7,8,9,10	ห้องมินา	เช้า,หัวค่ำมินา	
4,8,9	หน้าตึก	บ่าย	มินา,ตุลย์

Costume

มินา ชุดอยู่บ้าน 2 ชุด ,ชุดนอน 1 ชุด ,ชุดไปเที่ยว 3 ชุด

ตุลย์ ชุดไปเที่ยว 2 ชุด

ช่วงเช้า

Scene	Shot	Location	เหตุการณ์	นักแสดง
2	18-21	ห้องมินา	มินานั่งเขียนหนังสือ	มินา
10	128	ห้องมินา	มินานั่งเขียนหนังสือ	มินา

ช่วงสาย

4	61	หน้าตึกมินา	ตุลย์มาส่งมินา ทั้ง2คนลากัน	ตุลย์,มินา
8	97-102	หน้าตึกมินา	ทั้งคู่ทะเลาะกัน	ตุลย์,มินา

ช่วงบ่าย-เย็น

1	6,7,8,15-17	ห้องมินา	มินาคิดถึงอดีตที่ผ่านมา	มินา
2	22,23,26,27	ห้องมินา	มินารอโทรศัพท์จากชายคนนั้น	มินา
4	62,63	ห้องมินา	มินากลับจากเที่ยวกับตุลย์ครั้งแรก	มินา
7	91,92	ห้องมินา	มินาได้รับโทรศัพท์จากชายอีกคน	มินา
8	103,104	ห้องมินา	มินาร้องไห้หลังเลิกกับตุลย์	มินา
9	106-109,118-120			
	122-124	ห้องมินา	มินาได้รับจดหมายจากตุลย์	มินา

ช่วงหัวค่ำ

9	125-127	หน้าตึกมินา	มินาวิ่งลงมาหาตุลย์แต่ไม่พบ	มินา
---	---------	-------------	-----------------------------	------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET PAGE2/5

เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

ภาพยนตร์สั้น เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

กำกับโดย นายปรีดี ศรีเจริญ

วันที่ 12 ก.พ. 48

อุปกรณ์

กล้องDigital ,กล้องFilm

ขาตั้งกล้อง 1 ชุด

อุปกรณ์ประกอบฉาก

ลูกโป่งไม่มีสีเหลืองไม่เป่าลม,

สมุดจดของมินา,ปากกา,

กระดาษA4หลายๆแผ่น

Scene	Location	Time	ตัวละคร
2,3,8,9	ร้านกาแฟ	สาย	มินา,ตุลย์
1,11	ห้องถนน	บ่าย-เย็น	มินา,ตุลย์

Costume

มินา เสื้อผ้าไปเที่ยว 6 ชุด

ตุลย์ ชุดไปเที่ยว 2 ชุด

ช่วงสาย

Scene	Shot	Location	เหตุการณ์	นักแสดง
8	93-96	ร้านกาแฟ	มินา ไปพบคนที่เก็บลูกโป่งได้	มินา,ชายอีกคน
3	28-56	ร้านกาแฟ	มินา ไปหาตุลย์ครั้งแรก	มินา,ตุลย์
9	112	ร้านกาแฟ	FB มินาลืมของแล้วตุลย์เก็บได้	มินา,ตุลย์
2	24,25	ร้านกาแฟ	มินารอโทรศัพท์	มินา

ช่วงบ่าย-เย็น

11	135,138-142	ริมถนน	มินาและตุลย์วิ่งมาพบกันครั้งสุดท้าย	มินา,ตุลย์
1	1,2,5	ริมถนน	มินาเดินกลับจากสำนักพิมพ์	มินา

รวม 45 Shot

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET PAGE3/5

เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

ภาพยนตร์สั้น เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

กำกับโดย นายปรีดี ศรีเจริญ

วันที่ 28 ก.พ. 48

อุปกรณ์

กล้องDigital ,กล้องFilm

ขาตั้งกล้อง 1 ชุด

อุปกรณ์ประกอบฉาก

สมุดที่ตุลย์ให้มินาเป็นของขวัญ

กล้องของขวัญ,บอลลูกนสืเหลือง

Scene	Location	Time	ตัวละคร
7,9	สถานีรถไฟใต้ดิน	เช้า	มินา,ตุลย์,แฟนเก่ามินา
4,11	ลานกว้าง	บ่าย	มินา,ตุลย์

Costume

มินา ชุดไปเที่ยว 4 ชุด

ตุลย์ ชุดไปเที่ยว 3 ชุด

ช่วงเช้า

Scene	Shot	Location	เหตุการณ์	นักแสดง
7	83-90	สถานีรถไฟใต้ดิน	ตุลย์ให้ของขวัญมินา	มินา,ตุลย์
9	113	สถานีรถไฟใต้ดิน	FBตุลย์เห็นมินาและแฟนเก่า	มินา,ตุลย์,แฟนเก่ามินา

ช่วงบ่าย

4	57-60	ลานกว้าง	นัดครั้งแรกของทั้ง2คน	มินา,ตุลย์
11	143-154	ลานกว้าง	ทั้งคู่กลับมาพบกันอีกครั้ง	มินา,ตุลย์

รวม 25 Shot

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET PAGE4/5

เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

ภาพยนตร์สั้น เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

กำกับโดย นายปรีดี ศรีเจริญ

วันที่ 2 มี.ค. 48

อุปกรณ์

กล้องDigital ,กล้องFilm

ขาตั้งกล้อง 1 ชุด

อุปกรณ์ประกอบฉาก

ปีกงานของมินา,รูปถ่ายลงปก

ปากกามินาที่ตุลย์เก็บได้

Scene	Location	Time	ตัวละคร
1,5,7,9,11	สำนักพิมพ์	สาย-บ่าย	มินา,บก,ตุลย์
6	ร้านหนังสือ	บ่าย	มินา,ตุลย์

Costume

มินา ชุดไปเที่ยว 4 ชุด

ตุลย์ ชุดไปเที่ยว 3 ชุด

ช่วงเช้า

Scene	Shot	Location	เหตุการณ์	นักแสดง
1	3,4	สำนักพิมพ์	มินาโดนบอกว่าเรื่องงาน	มินา,บก
5	64	สำนักพิมพ์	มินาส่งงาน	มินา,บก
7	80-82	สำนักพิมพ์	มินาส่งงาน	มินา,บก
9	105	สำนักพิมพ์	มินาส่งงาน	มินา,บก
11	129-134,136,137	สำนักพิมพ์	ทั้งคู่มาพบกันอีกครั้ง	มินา,บก,ตุลย์

ช่วงบ่าย

6	65-79	ร้านหนังสือ	ตุลย์ให้มินายืมปากกา	มินา,ตุลย์
---	-------	-------------	----------------------	------------

รวม 15 Shot

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET PAGE5/5

เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

ภาพยนตร์สั้น เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์
กำกับโดย นายปรีดี ศรีเจริญ
วันที่ 9 มี.ค. 48

อุปกรณ์
กล้องDigital ,กล้องFilm
ขาตั้งกล้อง 1 ชุด
อุปกรณ์ประกอบฉาก
กล้องภาพนิ่งของตุลย์

Scene	Location	Time	ตัวละคร
9	ร้านอินเทอร์เน็ต	สาย	มินา,ตุลย์
1,9	สวนสนุก	บ่าย	มินา,ตุลย์,แฟนเก่ามินา

Costume
มินา ชุดไปเที่ยว 4 ชุด
ตุลย์ ชุดไปเที่ยว 3 ชุด

ช่วงเช้า

Scene	Shot	Location	เหตุการณ์	นักแสดง
9	110,111	ร้านอินเทอร์เน็ต	ตุลย์เข้าไปchatกับมินา	มินา,ตุลย์

ช่วงบ่าย

1	9-14	สวนสนุก	มินารู้ว่าแฟนของตนนอกใจ	มินา,แฟนเก่า,หญิง2
9	114-117	สวนสนุก	มินารู้ว่าแฟนของตนนอกใจ(มีตุลย์)	มินา,แฟนเก่า,หญิง2,ตุลย์

รวม 12 Shot

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

ผู้อำนวยการสร้าง นาง อุบลศรี ศรีเจริญ

วันที่ 12 ก.พ. 48

DAY 2

ผู้กำกับภาพยนตร์ นาย ปรีดี ศรีเจริญ ผู้กำกับภาพ/ตากล้อง นาย ปรีดี ศรีเจริญ

เรื่อง เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

SCENE	นักแสดง	สถานที่ถ่ายทำ	N/D
2,3,8,9	มินา,ตุลย์	ร้านกาแฟ ใน ซ.โชคชัย4	D
1,11	มินา,ตุลย์	ริมถนน ในเมืองทองธานี	D

เวลาเข้าจาก

มีนา	10.00 น.-18.00 น.
ตุลย์	10.00 น.-18.00 น.

CALL SHEET

ผู้อำนวยการสร้าง นาง อุบลศรี ศรีเจริญ

วันที่ 28 ก.พ. 48 DAY 3

ผู้กำกับภาพยนตร์ นาย ปรีดี ศรีเจริญ ผู้กำกับภาพ/ตากล้อง นาย ปรีดี ศรีเจริญ
เรื่อง เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

SCENE	นักแสดง	สถานที่ถ่ายทำ	N/D
7,9	มีนา,ตุลย์,แฟนเก่า	สถานีรถไฟฟ้ามหานคร	D
4,11	มีนา,ตุลย์	ลานกว้างหน้าสวนลุมพินี	D
เวลาเข้าฉาก			
มีนา	8.00 น.-18.00 น.		
ตุลย์	8.00 น.-18.00 น.		
แฟนเก่า	8.00 น.-10.00 น.		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

ผู้อำนวยการสร้าง นาง อุบลศรี ศรีเจริญ

วันที่ 2 มี.ค. 48 DAY 4

ผู้กำกับภาพยนตร์ นาย ปรีดี ศรีเจริญ ผู้กำกับภาพ/ตากล้อง นาย ปรีดี ศรีเจริญ
เรื่อง เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

SCENE	นักแสดง	สถานที่ถ่ายทำ	N/D
1,5,7,9,11	มีนา,ตุลย์,บ.ก.	สำนักพิมพ์ หมู่บ้านเลิศจอบ3 ซ. โชคชัย4	D
6	มีนา,ตุลย์	ร้านหนังสือเดินทาง ถ.พระอาทิตย์	D
เวลาเข้าฉาก			
มีนา	8.00 น.-16.00 น.		
ตุลย์	8.00 น.-16.00 น.		
บ.ก.	8.00 น.-12.00 น.		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

ผู้อำนวยการสร้าง นาง อุบลศรี ศรีเจริญ

วันที่ 9 มี.ค. 48 DAY 5

ผู้กำกับภาพยนตร์ นาย ปรีดี ศรีเจริญ ผู้กำกับภาพ/ตากล้อง นาย ปรีดี ศรีเจริญ
เรื่อง เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์

SCENE	นักแสดง	สถานที่ถ่ายทำ	N/D
9	มินา,ตุลย์	ร้านอินเทอร์เน็ตใน ซ. โชคชัย 4	D
1,9	มินา,ตุลย์,แฟนเก่า,ญ.2	สวนสนุก Amazing Fun Park เมืองทอง	D
เวลาเข้าฉาก			
มินา	10.00 น.-18.00 น.		
ตุลย์	10.00 น.-18.00 น.		
แฟนเก่า	13.00 น.-18.00 น.		
ญ.2	13.00 น.-18.00 น.		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์

5.1 การกำกับการแสดง

เนื่องจากนักแสดงทั้งส่วนใหญ่นั้นไม่เคยมีประสบการณ์ทางการแสดงมาก่อน ยกเว้นตัวนางเอก ที่เรียนคณะกรรมการแสดงอยู่แล้ว จึงต้องมีการซ้อมบท โดยเริ่มจากการเล่นให้ดู โดยเน้นที่ความไหลลื่น และอารมณ์ของตัวละครในฉากนั้นๆ ต่อมาคือ การซ้อมโดยการใช้อวตาร และให้นักแสดงเข้าฉากโดยใช้สถานที่ และเครื่องแต่งกายจริง โดยข้าพเจ้าพยายามหาหมวกกล้อง และแก้ไขไปเรื่อยๆ เพื่อความสะดวกในการถ่ายทำวันจริง รวมทั้งบทสนทนา แอคชั่นของตัวละคร เพื่อนำไปแก้ไขในบทและ ปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมต่อไป

5.2 กำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์

เนื่องจากในช่วงที่กำลังจะถ่ายทำนั้น เป็นเวลาตรงกับช่วงสอบของนักแสดง ข้าพเจ้าจึงต้องปรับเปลี่ยนคิวการถ่ายให้เหมาะสม และแก้ไขโดยนำนักแสดงหลักที่มีฉากเดียว มาถ่ายก่อน โดยนำคิวที่เข้าฉากด้วยกันมาถ่ายทีหลังในช่วงเวลาที่นักแสดงทุกคนว่างตรงกัน

รวมถึงเรื่องคิวการขอสถานที่ก็จำเป็นต้องพยายามให้ตรงกับเวลาว่างของนักแสดง ซึ่งถือเป็นเรื่องยากมากในการคุมเรื่องเหล่านี้

5.3 สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

สถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้นั้นส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ที่มีอยู่แล้วจึงจำเป็นต้องขออนุญาตการใช้สถานที่ เช่น ร้านกาแฟที่ใช้ถ่ายทำนั้นก็ต้องขออนุญาตก่อนถึง 1 สัปดาห์ จากที่เป็นสำนักพิมพ์นั้นก็ต้องรอวันที่สำนักงานปิด และขอเข้าไปถ่ายทำ

และก็มีบ้างที่เกิดปัญหาเนื่องจากคิวของสถานที่ไม่ตรงกับคิวของนักแสดง จึงต้องเลื่อนกำหนดการถ่ายออกไป หรือบางฉากก็จำเป็นต้องเปลี่ยนสถานที่ไปเลย

เอกสารรายงานการถ่ายทำ

-เอกสารรายงานการถ่ายทำภาพยนตร์ (DAILY PRODUCTION REPORT)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DAILY PRODUCTION REPORT

ระยะเวลาถ่ายทำ	วันที่หนึ่ง	วันที่	9 ก.พ. 48
ผู้กำกับ	นาย ปรีดี ศรีเจริญ	ลำดับที่	1
ผู้ทำเอกสาร	นาย ศดุง สมาจาร		

เริ่มกองถ่ายทำ	8.00 น.	เวลาที่ตั้งไว้	8.00 น.- 18.00 น.
จบกองถ่ายทำ	17.30 น.	เวลาที่ใช้ถ่ายจริง	9.30 ชม.

ลำดับที่	ฉาก	เวลาที่ใช้	เวลาที่กำหนด
1	1,2,4,7,8,9,10	4 ชม.	4 ชม.
2	4,8,9	5.30 ชม.	6 ชม.

รายชื่อนักแสดง	รับบทเป็น	เวลาที่มาถึงกองถ่าย
นางสาว วรธนันต์ร แสงมีน	มินา	8.00 น.
นายอิทธิพงศ์ วัฒนกาภา	ศุลย์	13.00 น.

บันทึก (รายละเอียดในการถ่ายทำ)
ช่วงบายนั้นถ่ายได้เร็วกว่าที่กำหนดไว้เพราะแต่ละฉากมีความยาวไม่มากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DAILY PRODUCTION REPORT

ระยะเวลาถ่ายทำ	วันที่สอง	วันที่	12 ก.พ. 48
ผู้กำกับ	นาย ปรีดี ศรีเจริญ	ลำดับที่	2
ผู้ทำเอกสาร	นาย ผดุง สมาจาร		

เริ่มกองถ่ายทำ	10.00 น.	เวลาที่ตั้งไว้	10.00 น.- 18.00 น.
จบกองถ่ายทำ	18.00 น.	เวลาที่ใช้ถ่ายจริง	8 ชม.

ลำดับที่	ฉาก	เวลาที่ใช้	เวลาที่กำหนด
1	2,3,8,9	5 ชม.	4 ชม.
2	1,11	3 ชม.	4 ชม.

รายชื่อนักแสดง	รับบทเป็น	เวลาที่มาถึงกองถ่าย
นางสาว วรรณฉัตร แสงมีน	มินา	11.00 น.
นายอิทธิพงศ์ วัฒนากา	ศุลย์	10.00 น.

บันทึก (รายละเอียดในการถ่ายทำ)
ช่วงเช้านักแสดงหญิงนั้นมาสาย 1 ชม. ทำให้เวลาถ่ายนั้นล่าช้าลงไป แต่ช่วงเย็นนั้นถ่ายได้สะดวกกว่าที่คิดไว้จึงใช้เวลาไม่มากนักในการถ่ายทำช่วงเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DAILY PRODUCTION REPORT

ระยะเวลาถ่ายทำ	วันที่สาม	วันที่	28 ก.พ. 48
ผู้กำกับ	นาย ปรีดี ศรีเจริญ	ลำดับที่	3
ผู้ทำเอกสาร	นาย ศกุนต สมภาร		

เริ่มกองถ่ายทำ	8.00 น.	เวลาที่ตั้งไว้	8.00 น.- 18.00 น.
จบกองถ่ายทำ	18.00 น.	เวลาที่ใช้ถ่ายจริง	10 ชม.

ลำดับที่	ฉาก	เวลาที่ใช้	เวลาที่กำหนด
1	7,9	4 ชม.	4 ชม.
2	4,11	6 ชม.	6 ชม.

รายชื่อนักแสดง	รับบทเป็น	เวลาที่มาถึงกองถ่าย
นางสาว วรรณฉัตร แสงมีน	มินา	8.00 น.
นายอิทธิพงศ์ วัฒนภา	ศุลย์	8.00 น.
นายณัฐพงศ์ อหะหมัดจุฬา	แฟนเก่ามินา	8.30 น.

บันทึก (รายละเอียดในการถ่ายทำ)
เนื่องจากวันนั้นเป็นการถ่ายกลางแจ้งแดดร้อนมาก จึงทำให้นักแสดง อ่อนเพลียง่าย ความกล้าช้าจึงเกิดขึ้นตามมา แม้จะถ่ายไม่กี่ฉากแต่ก็กินเวลามากพอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DAILY PRODUCTION REPORT

ระยะเวลาถ่ายทำ	วันที่สี่	วันที่	2 มี.ค. 48
ผู้กำกับ	นาย ปรีดี ศรีเจริญ	ลำดับที่	4
ผู้ทำเอกสาร	นาย ศกุนต สมาจาร		

เริ่มกองถ่ายทำ	8.00 น.	เวลาที่ตั้งไว้	8.00 น.- 16.00 น.
จบกองถ่ายทำ	16.00 น.	เวลาที่ใช้ถ่ายจริง	8 ชม.

ลำดับที่	ฉาก	เวลาที่ใช้	เวลาที่กำหนด
1	1,5,7,9,11	5 ชม.	5 ชม.
2	6	3 ชม.	3 ชม.

รายชื่อนักแสดง	รับบทเป็น	เวลาที่มาถึงกองถ่าย
นางสาว วรรณฉัตร แสงมีน	มินา	8.00 น.
นายอิทธิพงศ์ วัฒนกาภา	ศุลย์	8.00 น.
นาย นรชิต จิรภัทรธรรม	บ.ก.	8.00 น.

บันทึก (รายละเอียดในการถ่ายทำ)
ช่วงเช้าถ่ายได้อย่างราบรื่นเพราะได้รับความช่วยเหลือด้านสถานที่อย่างดี แต่ใช้เวลาเดินทางไปถ่ายต่อช่วงบ่ายนานไปเพราะสถานที่อยู่ไกลกันมาก แต่อย่างไรก็ถ่ายได้ตามที่กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DAILY PRODUCTION REPORT

ระยะเวลาถ่ายทำ	วันที่ทำ	วันที่	9 มี.ค. 48
ผู้กำกับ	นาย ปรีดี ศรีเจริญ	ลำดับที่	5
ผู้ทำเอกสาร	นาย ศดุง สมาจาร		

เริ่มกองถ่ายทำ	10.00 น.	เวลาที่ตั้งไว้	10.00 น.- 18.00 น.
จบกองถ่ายทำ	18.00 น.	เวลาที่ใช้ถ่ายจริง	8 ชม.

ลำดับที่	ฉาก	เวลาที่ใช้	เวลาที่กำหนด
1	9	5 ชม.	5 ชม.
2	1,9	3 ชม.	3 ชม.

รายชื่อนักแสดง	รับบทเป็น	เวลาที่มาถึงกองถ่าย
นางสาว วรรณฉัตร แสงมีน	มินา	10.00 น.
นายอิทธิพงศ์ วัฒนกาภา	ศุลย์	10.00 น.
นายณัฐพงศ์ อหะหมัดจุฬา	แฟนเก่ามินา	13.00 น.

บันทึก (รายละเอียดในการถ่ายทำ)
การถ่ายทำเป็นไปได้อย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

6.1 แนวคิดหลักในการตัดต่อ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์” นั้นเป็นภาพยนตร์แนวรักโรแมนติกจึงต้องการเน้นที่อารมณ์ของคนดูให้คล้อยตามไปกับอารมณ์ของตัวละครในฉากนั้นๆ โดยเน้นไปทางด้านภาพและเพลงประกอบเป็นหลัก

อีกทั้งการลำดับเหตุการณ์ของเรื่องก็ต้องทำให้น่าสนใจ ข้าพเจ้าเลือกที่จะปิดบังข้อมูลไม่ให้คนดูรู้ทั้งหมดตั้งแต่แรกเพื่อให้คนดูนั้นรู้เท่าที่ตัวเองของเรื่องรู้ และจะได้มีอารมณ์ที่จะรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกับที่ตัวเองของเรื่องประสบอยู่

ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับเรื่องภาพมาก เพราะหนังโรแมนติกนั้นภาพที่ออกมาต้องสวยและสามารถชวนให้คนดูติดตามได้ ข้าพเจ้าจึงใช้เทคนิคการย้อมสี และตกแต่งภาพในคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วย

6.2 อุปกรณ์และเทคนิคการลำดับภาพ

การตัดต่อภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์” นั้นข้าพเจ้าใช้ PC pentium4 และโปรแกรม Adobe Premiere Pro 1.5 ในการตัดต่อโดยเริ่มจากนำ footage ทั้งหมดที่มีมาคัดและทำการ capture ลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นก็เริ่มทำการตัดต่อแบบ cut ชน cut จนจบทั้งเรื่องโดยที่ยังไม่ทำการแต่งภาพ เสียง และเพลงประกอบ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของ footage ที่ถ่ายมาว่าได้ครบและต่อเนื่องตามที่วางไว้แต่แรกหรือไม่ เพื่อที่จะได้มีการถ่ายเพิ่มหรือแก้ไขในการตัดต่อครั้งต่อไป

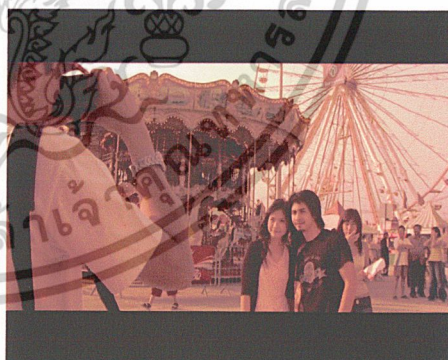
การตัดต่อหยาบ (Rough Cut)

หลังจากที่การตัดต่อในครั้งแรกเสร็จสิ้นแล้วนั้น จะพบว่าจังหวะและอารมณ์ของภาพยังไม่ต่อเนื่องและดีพอ อีกทั้งยังขาด shot ที่ใช้ในการเล่าเรื่องในอีกหลายฉาก ข้าพเจ้าจึงต้องทำการจัดบันทึกว่าขาด หรือเกินมามากน้อยเพียงใด และอีกทั้งยังทำการเพิ่ม ลดหัวท้ายของ shot ต่างๆให้มีความกระชับ และเล่าเรื่องได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

ในการตัดต่อครั้งสุดท้ายนั้นจะต้องเพิ่มรายละเอียด และคุมอารมณ์ของภาพยนตร์ทั้งเรื่องให้เป็นไปตามที่เขียนบทไว้ตั้งแต่แรก ข้าพเจ้าจึงต้องทำการตรวจสอบ footage ต่างๆอีกครั้งเพื่อดู การจัดองค์ประกอบภาพ ความไหลลื่นของตัวแสดง ขนาดของภาพและการเคลื่อนกล้อง เพื่อให้เข้าอารมณ์ในฉากนั้นๆ และเพื่อความสมบูรณ์ที่สุดของตัวภาพยนตร์ในการตัดต่อครั้งสุดท้ายนี้จึงต้องเริ่มใส่ effect ต่างๆ รวมไปถึงการแต่งภาพและการลงเสียงเพลงประกอบอีกด้วย

ตัวอย่างการแต่งสีในแต่ละภาพในฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 การตัดต่อเสียง และการวางเพลงประกอบ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้นั้นถ่ายด้วยกล้อง DV Pro ซึ่งการบันทึกเสียงนั้นก็บันทึกลงม้วน Mini DV โดยใช้ไมค์ซึ่งติดกับมากับตัวกล้อง ทำให้เสียงสนทนา และเสียงบรรยากาศออกมาใน line เดียวกัน จึงต้องมาทำการปรับแต่งเสียงอีกมากเพื่อให้เสียงในบทสนทนาดังพอที่จะให้ผู้ชมฟังรู้เรื่องว่า ตัวละครพูดอะไร และเสียงบรรยากาศต้องไม่ดังกลบเสียงสนทนา

การใส่เพลงประกอบนั้นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ฉากแต่ละฉากในหนังนั้นมีความน่าสนใจเป็นไปตามที่เรากำหนดไว้ และทำให้เราสามารถคุมอารมณ์คนดูได้ตามฉากนั้นๆ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้นั้นเป็นภาพยนตร์รักโรแมนติก ซึ่งออกแนวใสๆ ขำๆ จึงเลือก เพลงแนว pop jazz มาใช้ประกอบ เนื่องจากดนตรีประเภทนี้ฟังง่ายและมีความไพเราะติดหู และให้อารมณ์ทั้งสุข และเศร้าได้ อีกทั้งการตัดต่อภาพให้ลงกับจังหวะของดนตรีประกอบเพื่อให้ภาพและดนตรีไหลลื่นไปพร้อมๆ กัน และทำให้อารมณ์ของคนดูไม่สะดุด

6.4 งบประมาณการถ่ายทำ

BUDGET

รายการ	จำนวน/คิว	อัตรา	งบประมาณ
อุปกรณ์กล้องถ่ายทำภาพยนตร์		ราคา/หน่วย	
Panasonic DVX 102	6คิว		
Battery Set	6คิว		
ขาตั้งกล้อง	6คิว	1,200 บ.	=12,000บ.
อุปกรณ์ประกอบฉาก			
ลูกโป่งสีเหลือง+ริบบิ้น	13 ชุด	80 บ.	=1,040บ.
กล่องของขวัญ	1 กล่อง	145 บ.	145 บ.
สมุดบันทึก	1 เล่ม	100 บ.	100 บ.
เสื้อนักแสดงหญิง	1 ตัว	350 บ.	350 บ.
ค่าล้างอัดรูปถ่าย	2 ครั้ง	200 บ.	= 400บ.
ค่ารถขนส่งนักแสดงและทีมงาน			
ค่าน้ำมันรถนักแสดง	6 วัน	200 บ.	= 1,200 บ.
ค่ารถทีมงาน	6 วัน	200 บ.	= 1,200 บ.
อื่นๆ			
ม้วน Mini DV	3 ม้วน	140 บ.	= 420 บ.
ค่าอาหารกองถ่าย	6 วัน	600 บ.	= 3,600 บ.
ค่า Hard Disk 80GB นำมาเก็บ Footage	1 หน่วย	4,000 บ.	4,000 บ.
รวมทั้งสิ้น			24,455 บ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและประเมินผล

7.1 วิเคราะห์ปัญหาในการถ่ายทำภาพยนตร์

7.1.1 การเขียนบท

ในขั้นตอนการเขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์เรื่องนี้ ในช่วงแรกนั้นดำเนินการล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้มาก เพราะข้าพเจ้ามีวแต่แก้ไขในจุดที่ไม่สำคัญต่อเรื่อง จึงทำให้ตัวบทค่อนข้างที่จะเบา และหลงประเด็นไปบ้าง จึงควรที่จะวางแผนในการเขียนบท และปรับปรุงให้ถูกต้อง อีกทั้งต้องรวดเร็วกว่านี้ นอกจากนั้นหลังจากที่เขียนบทเสร็จสมบูรณ์แล้วต้องตรวจ และเรียบเรียงตัวสะกด ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนที่จะพิมพ์เป็นเอกสารออกมา

ปัญหาหลักนั้นอยู่ที่การปรับคิวบท น้ำหนักของตัวละคร และเหตุการณ์ต่างๆ ให้สมบูรณ์และสมจริงน่าเชื่อถือ ซึ่งยังเป็นสิ่งที่ขาดหายไปในบทภาพยนตร์เรื่องนี้

7.1.2 การคัดเลือกตัวนักแสดง

การคัดเลือกตัวนักแสดงในเรื่องนี้นั้นเป็นไปอย่างยากลำบาก เพราะตามที่บทกำหนดไว้เป็นนักเขียน และช่างภาพซึ่งอยู่ในวัยทำงาน แต่ข้าพเจ้าหาคนในวัยนั้นมาแสดงให้ได้จึงต้องเลือกเอาคนที่มีความคล่องแคล่วตามที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด

ปัญหาต่อมาคือเมื่อเลือกนักแสดงที่อยู่ในวัยเรียนนั้น ช่วงเวลาที่ถ่ายทำตรงกับช่วงเวลาที่นักแสดงสอบพอดี ข้าพเจ้าจึงต้องวางกำหนดถ่ายทำให้แน่นอน และก็มีบ้างที่ต้องเลื่อนกำหนดการถ่ายออกไปจากกำหนดการถ่ายเดิม ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่ทำให้ตัวงานเสร็จออกมาช้ากว่าที่กำหนดไว้มาก

7.1.3 สถานที่ถ่ายทำ

ด้านสถานที่ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นไปได้อย่างดี เพราะได้รับความร่วมมือจากร้านค้าต่างๆ เป็นอย่างดี และข้าพเจ้าก็ได้มีการเตรียมการล่วงหน้าเรื่องนี้นานพอสมควรจึงทำให้การขอสถานที่เป็นไปอย่างราบรื่น

แต่มีสถานที่ที่เกิดปัญหาขึ้นก็คือร้านหนังสือ เป็นสถานที่เดียวที่ข้าพเจ้าไม่ได้ไปขออนุญาตไว้ก่อน คือไปถึงแล้วขอถ่ายเลยจึงทำให้เกิดความผิดพลาดเนื่องจากเจ้าของร้านไม่สะดวกที่จะให้ความร่วมมือในการถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงต้องเสียเวลา ออกตระเวนหาร้านอื่นที่มีบรรยากาศ และสภาพภายในร้านใกล้เคียงกับร้านเดิมและถ่ายทำต่อไป

7.1.4 ทีมงาน

เนื่องจากทีมงานที่มาช่วยเหลือข้าพเจ้าเป็นเพื่อนกันเองทั้งหมด จึงเป็นการง่ายที่จะคุย ควบคุม และขอคำปรึกษา โดยเพื่อน ๆ นั้นผลัดกันมาวันละ 2-3 คน จึงทำให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่น โดยที่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับด้านทีมงานเลย

7.1.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้กล้อง DV Pro ในการถ่ายทำจึงทำให้การถ่ายทำเป็นไปได้อย่างสะดวก เพราะด้วยตัวกล้องที่เล็กและมีน้ำหนักเบา อีกทั้งขาตั้งกล้องก็ไม่หนักมาก ทำให้การเคลื่อนย้ายเป็นไปอย่างสะดวก และทำให้ถ่ายได้หลากหลายในหนึ่งคิว บวกกับคุณภาพของภาพที่ออกมาค่อนข้างดี การเคลื่อนไหวของตัวละคร อีกทั้งแสงและสีมีน้ำหนักดี ข้าพเจ้ามีการเตรียมงานโดยจองคิวของกล้องไว้ล่วงหน้า จึงทำให้กล้องว่างพอดีกับวันที่ถ่ายทำ อีกทั้งเรื่องไฟที่ขี้มจากโรงถ่ายมาก็เป็นไปได้อย่างดี

7.1.6 ปัญหาสภาพแวดล้อม และภูมิอากาศ

ช่วงเวลาที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นฤดูร้อน จึงทำให้อากาศร้อนมากเป็นผลต่อสุขภาพของนักแสดงเมื่อมีฉากที่ต้องถ่ายกลางแจ้ง อีกทั้งบางวันฟ้ายังมีเมฆหนาทำให้สภาพแสง และภาพที่ถ่ายออกมาได้สีไม่สวย ข้าพเจ้าจึงต้องรอเวลาที่ฟ้าเปิด ทำให้การถ่ายทำในบางวันล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้

7.1.7 บทประมาณ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทำด้วยกล้อง DV Pro จึงทำให้ต้นทุนในการผลิตไม่สูงมากนัก เมื่อเทียบกับการถ่ายทำด้วยฟิล์ม ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะอยู่ที่ค่ายเช่ากล้อง และค่าอาหารภายในกองถ่าย ทั้งนี้ข้าพเจ้าต้องการให้ใช้งบน้อยที่สุดเพื่อนำเงินไปลงทุนกับด้านอื่นๆบ้าง เช่น อุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้านักแสดง โดยเราสามารถต่อรองใช้สถานที่ของนักศึกษาเพื่อลดราคาค่าเช่าอุปกรณ์ต่างๆ หรืออาจจะเช่ากับคนรู้จักหากได้ส่วนลดมากกว่า

7.1.8 ปัญหาอื่นๆ

ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อถึงขั้นตอนการตัดต่อคือ เสียง เนื่องจากที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ไมค์อัดเสียงที่ติดมากับกล้องในบางฉาก เสียงของบทสนทนาจึงเป็นเส้นเดียวกับเสียงบรรยากาศ ทำให้เกิดความล่าช้าในการตัดต่อไปอีก เพราะข้าพเจ้าต้องมานั่งแต่งเสียงบทสนทนาเพื่อให้ชัด และดึงพ็อตที่คนดูจะดูได้อย่างเข้าใจ

แสงและสีของภาพก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งในการตัดต่อเพราะบางฉากถ่ายเป็นฉากต่อเนื่อง แต่แสงที่ถ่ายออกมาไม่ตรงกันข้าพเจ้าก็ต้องแต่สี และแสงเพื่อให้บรรยากาศในฉากนั้นต่อเนื่องกันแม้ว่าจะถ่ายคนละวันกันก็ตาม

7.2 ข้อเสนอแนะ

- ต้องสรุปบทภาพยนตร์ Draft แรกให้เร็วที่สุดเพราะว่าเวลานั้นมีค่อนข้างจำกัด และต้องพยายามสรุปประเด็น หลักของเรื่อง รวมถึงอารมณ์ในฉากต่างๆ ให้สมบูรณ์ที่สุด เพื่อที่จะได้มีเวลาพอที่จะแก้ไขเป็น Draft ต่อๆ ไปได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังทำให้มีเวลาไปทำงานในส่วนอื่นมากขึ้นอีกด้วย
- ต้องมีการเตรียมงานในส่วนต่างๆ ให้รอบคอบ เช่น เรื่องสถานที่ นักแสดง คิวของกล้อง เพราะเมื่อเกิดปัญหาแล้วจะนำมาซึ่งการต้องถ่ายซ่อม หรือเลื่อนคิวในการถ่ายทำให้ยิ่งล่าช้า อีกทั้งยังทำให้งบประมาณบานปลายอีกด้วย
- ถ้า Shot ไหนถ่ายไม่ได้ก็ไม่ควรฝืนถ่าย เพราะจะทำให้เสียเวลาและทำให้คุณภาพของงานที่ออกมาต่ำลง ถ้าถ่ายไม่ได้จริงๆ ก็ให้เปลี่ยนวิธีการถ่าย ให้ง่ายแต่ได้ภาพออกมาสวยไว้ก่อนดีกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3 สรุปการประเมินผล

ในด้านระบบของการจัดการกองถ่ายเรื่อนี้มันยังไม่ได้เท่าที่ควร เพราะเนื่องจากไม่มีคนที่รับ ผิดชอบหน้าที่นี้โดยตรงเลย ทำให้ข้าพเจ้าต้องทำเองในบางครั้งซึ่งจะทำให้งานล่าช้าออกไปอีก และทำ ให้งานของข้าพเจ้าในฐานะผู้กำกับมากขึ้น และส่งผลไปถึงคุณภาพงานที่ออกมาได้ไม่ดีเท่าที่ควร

การเตรียมการล่วงหน้าก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น เพราะถ้าหากผิ ดพลาดแล้วคุณภาพของงานที่ออกมาจะด้อยลงไปด้วย อีกทั้งการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าก็เป็นสิ่งสำคัญ

ถึงแม้ว่าภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์” นี้อาจจะออกมาได้ไม่ดีเท่าที่ควร แต่ข้าพเจ้าก็พอ ใจในผลงานชิ้นนี้ เพราะข้าพเจ้าได้ลงมือทำเองอย่างสุดความสามารถแล้ว และข้อบกพร่องต่างๆที่กล่าว มาทั้งหมดก็สามารถเป็นประสบการณ์ ให้ข้าพเจ้าได้นำกลับมาประยุกต์ใช้ในการทำงานด้านภาพยนตร์ ต่อๆไป

บรรณานุกรม

กาญจนา แก้วเทพ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปี พ.ศ.2540

ปูปรง , หาเหตุผลให้ความรัก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไยใหม่ , ปี พ.ศ. 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายปรีดี ศรีเจริญ
เกิดวันที่ 2 พ.ค. 2526

ประวัติการศึกษา

- ปี พ.ศ. 2548 ปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชา
นิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ปี พ.ศ. 2543 จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย จากโรงเรียนสตรีวิทยา 2
- ปี พ.ศ. 2540 จบการศึกษาระดับมัธยมต้น จากโรงเรียนสตรีวิทยา 2
- ปี พ.ศ. 2537 จบการศึกษาระดับประถม จาก โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี

ผลงานการกำกับภาพยนตร์สั้น

- ปี พ.ศ. 2547 เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์” (A MIRACLE’S LOVE STORY) ในรายวิชา
ศิลปนิพนธ์
- ปี พ.ศ. 2547 เรื่อง “เรื่องรัก...ปาฏิหาริย์” MV VERSION ,ฟิล์ม16ม.ม. ในรายวิชา
โครงการพิเศษ
- ปี พ.ศ. 2545 เรื่อง “ไม่มีเธอ” (HOPELESS) ในรายวิชา การกำกับภาพยนตร์2
- ปี พ.ศ. 2545 เรื่อง “จากวันนั้น” (FROM THAT DAY)ในรายวิชา การกำกับภาพยนตร์1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้